

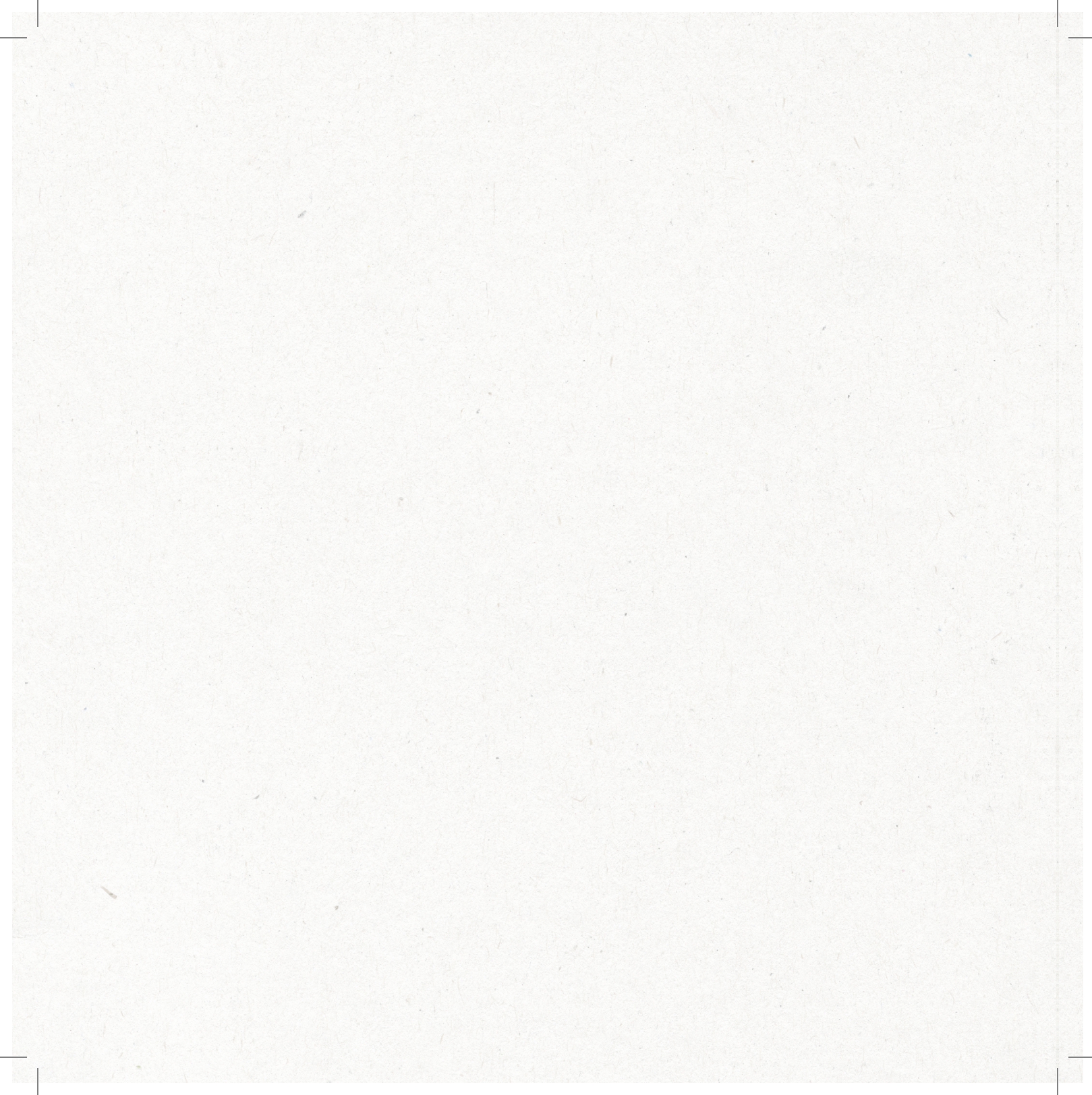
**ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ,
ΜΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΨΗΛΑ!**

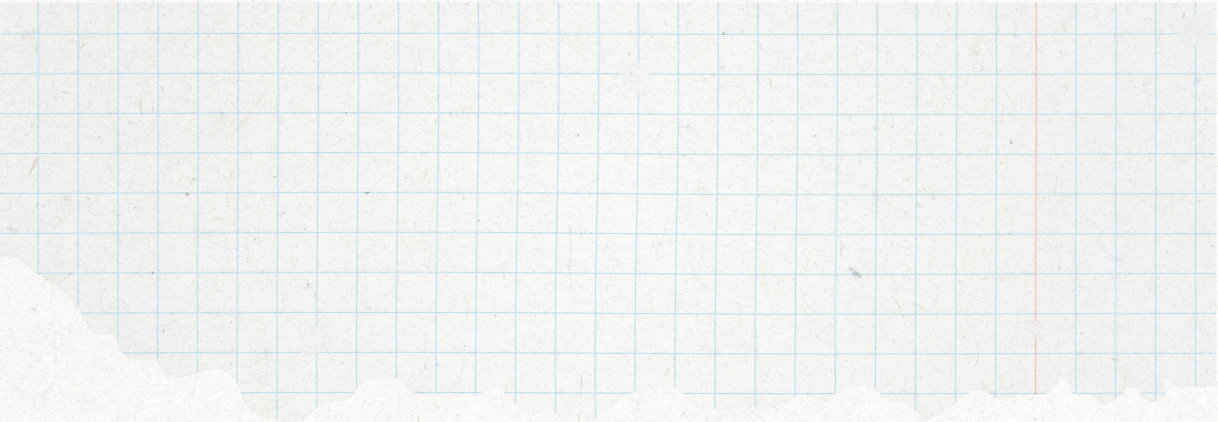

**ΣΚΕΨΟΥ, ΔΡΑΣΕ, ΖΗΣΕ
ΧΩΡΙΣ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ!**

ΚΝΕ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ & ΤΩΝ ΕΞΑΡΤΗΣΕΩΝ

*«...τίποτα πιο ωραίο,
τίποτα πιο αληθινό,
απ' τη ζωή δεν είναι!»*

Ναζιμ Χικμέτ

Λέμε ΌΧΙ σε όλα τα ναρκωτικά γιατί θέλουμε να ζήσουμε μια ζωή ολόκληρη και αληθινή και όχι να «φτιαχνόμαστε» στα μέτρα που μας θέλει το σύστημα της εκμετάλλευσης, ο καπιταλισμός. Η χρήση και η εξάρτηση από ναρκωτικές ουσίες είναι μια στάση φυγής, βοήθεια για το σύστημα που θέλει τους νέους στο περιθώριο χωρίς απαιτήσεις από τη ζωή.

Σήμερα το σύστημα προβάλλει πολλές «επιλογές» συμβιβασμού και αυτοκαταστροφής για να κρύβεται η μοναδική απελευθερωτική – αντισυστημική επιλογή: η οργανωμένη πάλη για τη σοσιαλιστική κοινωνία.

Γιατί...

- η **ζωή** με δικαιώματα κατακτιέται με συλλογική αγωνιστική δράση. Με το λαό και την νεολαία πρωταγωνιστές και όχι στο περιθώριο.
- τα **συναρπαστικά γεγονότα**, οι πραγματικές συγκινήσεις βρίσκονται στη συλλογική δράση και όχι στην ψευδαίσθηση και την φυγή.
- μόνο με **καθαρή σκέψη** μπορούμε αναζητάμε την αλήθεια και να αντιμετωπίζουμε αποφασιστικά τις δυσκολίες.

! **Σκεφτόμαστε καθαρά
Δρούμε συλλογικά
Ζούμε πραγματικά**

**ΟΧΙ σε ΟΛΑ
τα ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ**

- πραγματική **ελευθερία** είναι να στέκεσαι συνειδητά και με κριτήριο στον αγώνα για μια καλύτερη ζωή και όχι να παραδίνεσαι σε όσα ετοιμάζουν «για σένα χωρίς εσένα».

- **προοδευτικό** είναι να στέκεσαι κυρίαρχος του εαυτού σου. Να κρατάς τη ζωή στα χέρια σου και όχι να την παραδίδεις!

Η στάση απέναντι στα ναρκωτικά είναι στάση απέναντι στη ζωή. Αφορά το «πού τοποθετούμε τον άνθρωπο»...

πρωταγωνιστή

ή/

στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής

με γνώση και καθαρό μυαλό για να αποφασίζει, να δημιουργεί, να αναπτύσσει την προσωπικότητά του

ή/

περιορισμένο στην άγνοια και στην παραίτηση, στον τρόπο ζωής που προβάλλει το σύστημα

απελευθερωμένο και κυρίαρχο του εαυτού του

ή/

εγκλωβισμένο σε μια ουσία;

Λέμε ΟΧΙ σε όλα τα Ναρκωτικά και τις εξαρτήσεις γιατί...

αγωνιζόμαστε για να αηλιάξουμε τον κόσμο

Για μια κοινωνία όπου ο εργαζόμενος άνθρωπος, ο παραγωγός του κοινωνικού πλούτου και οι ανάγκες του θα έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο και δεν θα είναι στο περιθώριο.

πιστεύουμε στην δύναμη του κάθε νέου

Σε έναν άνθρωπο δυνατό, που αναζητά τη θέση του μέσα στην συλλογική πάλη του λαού, στις αληθινές & ισχυρές στιγμές.

συγκρουόμαστε με το σάπιο σύστημα της εκμετάλλευσης

Ο καπιταλισμός είναι η βασική αιτία των αδιεξόδων που οδηγούν στην αναζήτηση της φυγής από μια ζωή που ασφυκτιούμε. Πάμε κόντρα στο διπλό στόχο του συστήματος από τα ναρκωτικά, τα κέρδη και την κοινωνική καταστολή.

αναζητούμε την αλήθεια

Δεν «τσιμπάμε» στην προπαγάνδα όσων έχουν συμφέρον από τη διάδοση των ναρκωτικών. Μελετάμε το κοινωνικό φαινόμενο της τοξικοεξάρτησης αποκαλύπτοντας τις πραγματικές του αιτίες.

δεν χαρίζουμε κανέναν στο σύστημα της αδικίας

Διεκδικούμε πρόληψη - θεραπεία - κοινωνική επανένταξη και έρευνα ενάντια στην απαξίωσή τους από την πολιτική ΕΕ - κυβερνήσεων.

Υπήρχαν πάντα Ναρκωτικά;

Η χρήση ουσιών χάνεται πίσω στους αιώνες.

Ο άνθρωπος ανακάλυψε τυχαία τις ναρκωτικές ουσίες μέσα σε κάποια φυτά που τις εμπεριείχαν ως φυσική «προστασία» για να μην τρώγονται από τα ζώα.

Στα αρχαία χρόνια η χρήση ήταν πολύ περιορισμένη και αυστηρά ελεγχόμενη. Αξιοποιούνταν σε πολιτισμικές, κοινωνικές λειτουργίες από ολόκληρη την κοινότητα (τελετές ενηλικίωσης, ένταξης σε φυλή). Ήταν δηλαδή, μέρος των συνηθειών της κοινωνίας, είχε το χαρακτήρα της ένταξης σε έναν κοινωνικό σκοπό, στοχεύοντας να «μείνει αξέχαστη» στο άτομο μια στιγμή που δεν θα επανερχόταν ποτέ στη ζωή του. Η χρήση ουσιών σε οποιαδήποτε άλλη στιγμή απαγορευόταν

! Η χρήση ουσιών στην αρχαιότητα δεν έχει καμία σχέση με τη χρήση στη σημερινή κοινωνία!

Τα κίνητρα και οι συνθήκες χρήσης είναι τελείως διαφορετικά. Με τη χρήση ουσιών σήμερα ο χρήστης προσπαθεί να βιώσει αισθήματα τα οποία οι κοινωνικές του σχέσεις δεν του προσφέρουν. Να ξεφύγει από μια πραγματικότητα που δεν αντέχει και όχι να ενταχθεί σε αυτήν.

Προσοχή!

Η τακτική χρήση ουσιών αφορούσε μόνο τους «πνευματικούς ηγέτες» (μάντεις, ιερείς) γιατί πίστευαν ότι έτσι αποκτούσαν περισσότερες ικανότητες και δυνάμεις. Εκείνη την εποχή οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να εξηγήσουν μια σειρά φαινόμενα (βροχή, σεισμοί) και έδιναν στα πάντα μεταφυσικές, θεικές ιδιότητες. Παράλληλα δεν ήταν τίποτα γνωστό για τις επιπτώσεις της χρήσης ναρκωτικών ουσιών.

«Ναρκωτικό»:

Ουσία οποιαδήποτε μορφής (υγρή, σκόνη, ταμπλέτα, φυτική σύσταση, σπρέι) που επιδρά στις ανώτερες λειτουργίες του Κεντρικού Νευρικού Συστήματος (ΚΝΣ) του εγκεφάλου και προκαλεί αλλαγές στην αντίληψη, στο συναίσθημα, στη διάθεση, στη συμπεριφορά, στον τρόπο λειτουργίας του σώματος του χρήστη. Επηρεάζουν τόσο το σώμα όσο και τον ψυχισμό του ανθρώπου και μπορούν να προκαλέσουν σωματική ή/και ψυχική εξάρτηση.

“Τα ναρκωτικά και ο εγκέφαλος”
έκδοση του ΚΕΘΕΑ

Πότε εξαπλώθηκαν τα ναρκωτικά;

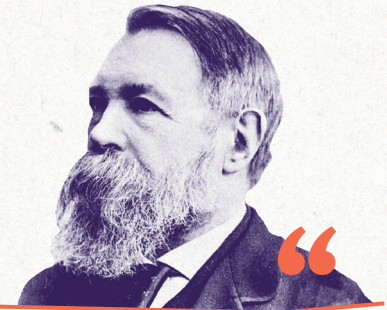
Η μαζική παραγωγή ναρκωτικών και η εξάρτηση από αυτά γεννήθηκε και εξαπλώθηκε τον 19ο αιώνα, την περίοδο της «βιομηχανικής επανάστασης».

● Γιατί όμως τότε;

Την περίοδο εκείνη αναπτύχθηκε ο καπιταλισμός και άρχισε η εμφάνιση των πρώτων τεράστιων βιομηχανικών μονάδων όπως και ο ανταγωνισμός μεταξύ των καπιταλιστών. Οι συνθήκες ζωής για τα νεοδημιουργηθέντα προλεταριακά στρώματα ήταν δραματικές, η εργασία τους σκληρή και τρομακτικά εξαντλητική.

Τα ναρκωτικά ήταν συνδεδεμένα με τη φτώχεια και τη δυστυχία της εργατικής τάξης.

Στα φαρμακεία χορηγούνταν παράγωγα του οπίου και οι ιδιοκτήτες εργοστασίων προμήθευαν με όπιο τους εργάτες -ως τονωτικό- για να αντέξουν την 18ωρη εργασία και να μη νιώθουν την πείνα, ενώ οι μανάδες έδιναν λάβδανο (όπιο) στα μωρά ώστε να κοιμούνται τις ώρες που εκείνες δούλευαν!

«(...) τους αναγκάζουν να εργάζονται καθημερινά ως την ολοκλήρωτική εξάντληση όλων των φυσικών και ηθικών τους δυνάμεων.

Για άλλη μια φορά ο εργάτης δεν έχει παρά αυτή την εναλλακτική λύση: ή να υποταχτεί στην μοίρα του (...) να υπηρετεί «πιστά» τα συμφέροντα της αστικής τάξης – και στην περίπτωση αυτή ξεπέφτει στην κατάσταση του ζώου – ή να αντισταθεί, να παλέψει όσο μπορεί για την ανθρωπινή του αξιοπρέπεια, και αυτό είναι δυνατό μονάχα αν αγωνίζεται ενάντια στην αστική τάξη».

Φ. Ένγκελς,

«Η κατάσταση της εργατικής τάξης στην Αγγλία»

Είχε ανοίξει ένα νέο πεδίο κερδοφορίας αλλά και ένα χρήσιμο «εργαλείο» για να αντέχουν οι εργάτες ό,τι απαιτούσε η κερδοφορία των καπιταλιστών.

Η ανάπτυξη της επιστήμης (π.χ. Χημεία), η βιομηχανοποίηση του φαρμάκου που αύξησε την παραγωγή, η ενίσχυση των εξαγωγών μέσω της αποικιοκρατίας και το κυνήγι του κέρδους των φαρμακοβιομηχανιών συνέβαλαν στη διάδοση συνοδικά των ναρκωτικών.

- Από το 1839 έως το 1860 διεξήχθησαν οι «Πόλεμοι του Οπίου» ανάμεσα σε Αγγλία και Κίνα. Αιτία ήταν ο τεράστιος ανταγωνισμός για την διακίνηση και αγορά του οπίου.
- Στον Αμερικάνικο Εμφύλιο (1861-1865) περισσότεροι από 400.000 στρατιώτες εθίστηκαν στη μορφίνη, που χρησιμοποιούνταν για να αντέξουν τις συνθήκες. Το φαινόμενο έμεινε γνωστό ως «η ασθένεια του στρατιώτη».
- Αυτό το φαινόμενο το συναντάμε και στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, με τη χρήση Πετρινίν από το Γ' Ράιχ. Αντίστοιχα, στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους στη Μέση Ανατολή με τα λεγόμενα «χάπια των τζιχαντιστών» (Captagon). Αλλά και στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στο έδαφος της Ουκρανίας που πραγματοποιούνται μελέτες σχετικά με την χρήση Κεταμίνης για την αντιμετώπιση των πολεμικών συνθηκών.

Δες αυτό!

1859: Παράγεται η κοκαΐνη που χρησιμοποιήθηκε σαν τονωτικό. Παράλληλα χρησιμοποιήθηκε σε προϊόντα καθημερινής χρήσης (κρασιά, αναψυκτικά) για να γίνουν πιο ελκυστικά και ανταγωνιστικά στις πωλήσεις.

1898: Η Bayer παράγει την ηρωίνη για την αντιμετώπιση εξάρτησης από τη μορφίνη. Αρχικά διαφημίστηκε και αξιοποιήθηκε ευρέως σαν «φάρμακο».

Η τοξικοεξάρτηση ως κοινωνικό φαινόμενο

Ο όρος **«τοξικομανία»** χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά τον 19ο αιώνα.

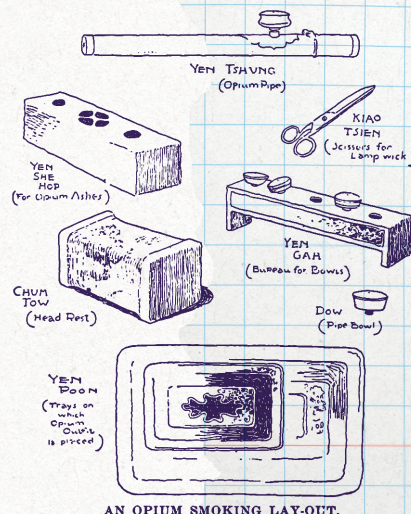
Κάθε λέξη δημιουργείται για να ορίσει κάτι που έχει γεννηθεί. Τι ήταν αυτό;

Υπήρχαν πλέον χιλιάδες οπιομανείς στους κόλπους της εργατικής τάξης. Η χρήση ουσιών είχε αλλιάξει χαρακτήρα σε σχέση με παλιότερα. Οι συνθήκες ζωής, εργασίας, διαβίωσης οδηγούσαν στην εξάρτηση ευρύτερων τμημάτων προλεταρίων στις εργατικές συνοικίες της Γαλλίας, της Αγγλίας, της Γερμανίας.

! **Οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής είχαν διαμορφώσει τους όρους για να γεννηθεί η τοξικοεξάρτηση ως κοινωνικό φαινόμενο.**

“ «Η αιτία της αθλιότητας της εργατικής τάξης δεν πρέπει να αναζητηθεί σε εκείνα τα μικρά δεινά, αλλά στο ίδιο το κεφαλαιοκρατικό σύστημα... ».

Φ. Ενγκελς,
«Η κατάσταση της εργατικής τάξης στην Αγγλία»

AN OPIUM SMOKING LAY-OUT.

κράτα αυτό!

Με τον όρο «τοξικοεξάρτηση» εννοούμε ότι ο χρήστης βάζει την ουσία στο επίκεντρο της ζωής του. Η σχέση του με την ουσία υποτάσσει οποιαδήποτε άλλη ανάγκη, σχέση, δραστηριότητα.

Αποτελεί ένα σύνθετο κοινωνικό φαινόμενο:

«Σύνθετο» γιατί είναι **πολυπαραγοντικό**, δηλαδή βασίζεται σε οικονομικούς, κοινωνικούς, πολιτικούς, πολιτισμικούς, ψυχολογικούς και ιστορικούς παράγοντες.

«Κοινωνικό» γιατί έχει τις ρίζες του στον πυρήνα της σημερινής κοινωνίας, στις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής.

Η «ρίζα» του προβλήματος στο καπιταλιστικό σύστημα!

Ο άνθρωπος είναι βιολογικό και κοινωνικό ον. Έχει διαμορφωθεί σε πλήρη συνάρτηση με τις κοινωνικές σχέσεις που ανέπτυξε στην πορεία της ανθρώπινης εξέλιξης.

Ό,τι έχει δημιουργηθεί μέχρι σήμερα, στηρίζεται στην ανθρώπινη εργασία. Μέσω αυτής ο άνθρωπος συνδέεται με τη φύση, την επεξεργάζεται για να καλύψει τις ανάγκες του, εξελίσσεται και ο ίδιος. Σ' αυτή τη διαδικασία ανέπτυξε νόηση, σκέψη, κρίση, βούληση, συνείδηση, συναισθήματα. Μέσω της γλώσσας άρχισε να επικοινωνεί, να μεταβιβάζει τα συναισθήματα, τις ιδέες, τις γνώσεις, την εμπειρία του. Η εργασία ήταν ο καταλυτικός παράγοντας ώστε να υψωθεί πάνω από το ζώο και να ξεχωρίσει ως μοναδικό ον της φύσης που έχει συνείδηση. Όμως, ο άνθρωπος δεν εργάζεται ούτε παράγει απομονωμένος. Στη διαδικασία της παραγωγής δημιουργεί σχέσεις και με τους υπόλοιπους ανθρώπους. Αυτές οι σχέσεις που διαμορφώνει και καθορίζουν τον τρόπο παραγωγής της υλικής ζωής είναι οι σχέσεις παραγωγής. Έτσι φτάνουμε στη δημιουργία αυτού που ονομάζουμε «ανθρώπινη κοινωνία».

! Η κοινωνία δεν αποτελεί απλά το άθροισμα των ανθρώπων που την απαρτίζουν αλλά ένα ενιαίο σύνολο σχέσεων και αλληλεπιδράσεων. Η δραστηριότητά του, οι σχέσεις που αναπτύσσει στα πλαίσια της κοινωνίας, αποτελούν καθοριστικά στοιχεία για τη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του.

Στην καπιταλιστική κοινωνία, οι σχέσεις που αναπτύσσουν οι άνθρωποι είναι εκμεταλλευτικές. Οι εργαζόμενοι με την εργασία τους παράγουν τα πάντα όμως δεν τους ανήκει τίποτα.

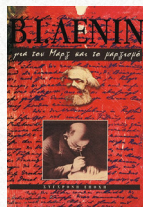
Η εργασία, δεν αξιοποιείται για να καλυφθούν άμεσα οι κοινωνικές ανάγκες, αλλά για να παραχθούν εμπορεύματα προς πώληση. Ο καθένας προσπαθεί να καλύψει ατομικά τις ανάγκες του μέσα από εμπορεύματα, που πολλές φορές δεν είναι σε θέση να αγοράσει. Ακόμα και βασικά αγαθά (στέγη, υγεία) μετατρέπονται σε εμπορεύματα. Τα πάντα πωλούνται και αγοράζονται, αρκεί να φέρνουν κέρδη στους καπιταλιστές.

«Η ουσία του ανθρώπου είναι το σύνολο των κοινωνικών του σχέσεων»

Κάρλ Μάρξ,
θέσεις για το Φθίερμαχ

ψαξ' το παραπάνω

Για τον Μαρξ και τον μαρξισμό,
B.I. Λένιν.
εκδ. Σύγχρονη Εποχή

Μισωτή εργασία και κεφάλαιο,
Κ. Μαρξ
εκδ. Σύγχρονη Εποχή

Ζητήματα ψυχικής υγείας.
Σύγχρονες προσεγγίσεις-
απαντήσεις στα αδιέξοδα
που δημιουργεί ένα
σύστημα που σαπίζει,
Τμήμα Υγείας - Πρόνοιας
της ΚΕ του ΚΚΕ
εκδ. Σύγχρονη Εποχή

“

«Ο ίδιος ο εργάτης παράγει ακατάπαυστα τον αντικειμενικό πλούτο σαν κεφάλαιο, σαν μια δύναμη ξένη προς αυτόν που τον εξουσιάζει και τον εκμεταλλεύεται»

Κάρλ Μάρξ, Το κεφάλαιο

Η εργασία γίνεται μια καταναγκαστική και μονότονη δραστηριότητα, χωρίς νόημα, που το μόνο που εξυπηρετεί είναι η επιβίωση. Ο εργαζόμενος δεν βιώνει το δημιουργικό της χαρακτήρα και τα αποτελέσματά της και φθείρεται σωματικά και ψυχικά.

Στον καπιταλισμό, ο εργάτης **αποξενώνεται** από τα μέσα που χρησιμοποιεί για την παραγωγή, από το προϊόν, από την ίδια του την εργασία, από τους άλλους ανθρώπους και εν τέλει από τον ίδιο του τον εαυτό!

“

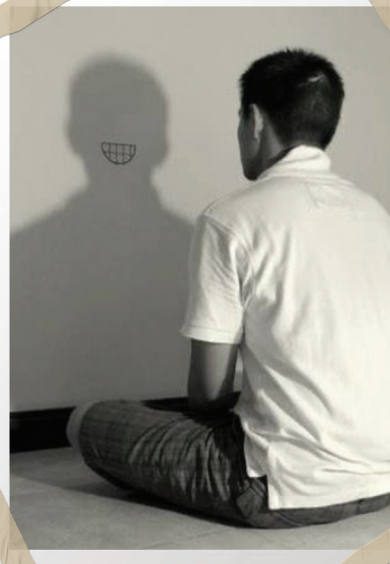
«Όσο περισσότερο ο εργάτης, πιέζει τον εαυτό του στην δουλειά (...) τόσο πιο φτωχός γίνεται ο ίδιος και ο εσωτερικός του κόσμος και τόσο λιγότερο ανήκει στον εαυτό του»

Καρλ Μαρξ, Οικονομικά και φιλοσοφικά χειρόγραφα

Ο καπιταλισμός **συνθλίβει τις σύγχρονες ανάγκες** της εργατικής τάξης και οδηγεί σε σύγχρονες μορφές αθλιότητας και δυσφορίας. Αυτό αποτελεί τη βάση για την αποδόμηση και τον κατακερματισμό της προσωπικότητας.

Η **κοινωνικότητα** του ανθρώπου υπονομεύεται. Όλη του η δημιουργική δύναμή αλλοτριώνεται, ο άνθρωπος μένει κενός, ζει μίζερα. Αυτή η συνθήκη γίνεται εμπόδιο στο να αναγνωρίσει τον εαυτό του, εξαπατά τη σκέψη του οδηγώντας τον σε μια παραμορφωμένη εικόνα της πραγματικότητας.

Η κοινωνία παρουσιάζεται σαν κάτι ξένο και εχθρικό. Όλος ο κοινωνικός κόσμος ορθώνεται απέναντι του αποστασιοποιημένος και απειλητικός. Αυτή η κατάσταση κάνει τον άνθρωπο να αντιλαμβάνεται το ατομικό του συμφέρον αποκομμένο από το κοινωνικό και να δρα ανταγωνιστικά με τους άλλους.

“

«Η φτώχεια, η πείνα, η οικονομική ανισότητα, ο κοινωνικός αποκλεισμός, η αποστέρηση, η μετανάστευση, η υποχρεωτική εκτόπιση, οι περιορισμένες δυνατότητες πρόσβασης στην εκπαίδευση και την εργασία, η έκθεση στη βία, είναι κρίσιμοι παράγοντες που οδηγούν στη χρήση ναρκωτικών.»

Έκθεση ΟΗΕ, 2015

«Σημαντική επαναστατική φιλοδοξία είναι η απελευθέρωση του ανθρώπου από την αποξένωσή του»

Ερνέστο Τσε Γκεβέρα

τις Σαράζι

Η κακής ποιότητας στέγαση, το χαμηλό εισόδημα, τα οικονομικά χρέη, η φτωχή υγειονομική περίθαλψη, η κακής ποιότητας εκπαίδευση, η κακή διατροφή, η ανεργία, οι τοξικές γονεϊκές πρακτικές επιδρούν στην ψυχική υγεία των εργαζομένων;

Όλα αυτά επιδρούν και στη σχέση του με τους άλλους ανθρώπους.

Ο ακραίος **ατομικισμός**, οι λογικές «ο θάνατος σου η ζωή μου» αφήνουν **μετέωρους** τους ανθρώπους να βυθίζονται στην κοινωνική απομόνωση και στην μοναξιά, **ψυχικά άδειους** και κενούς, να ζουν μια ζωή χωρίς νόημα, **αδύναμους** να αντιμετωπίζουν όσα γεννά το σύστημα.

Οι ταξικοί φραγμοί και η βία του συστήματος εξαπλώνεται στο σχολείο, στη γειτονιά, στην οικογένεια, στις σχέσεις των δύο φύλων. Η εμπορευματοποίηση διεισδύει σε όλες τις πτυχές της ζωής, στον πολιτισμό και τον αθλητισμό και τις διαβρώνει. Οι λαϊκές οικογένειες συνθλίβονται από τα προβλήματα και τα αδιέξοδα.

Έτσι, ενώ οι εργαζόμενοι είναι αυτοί που διαμορφώνουν την πραγματικότητα, τελικά δε συνδέονται μαζί της ολοκληρωτικά. Όσο η σχέση με την πραγματικότητα αδυνατίζει, είναι εύκολο να έρθει κάτω να την υποκαταστήσει. Η τοξικοεξάρτηση είναι ακραία μορφή αλλοτρίωσης γιατί ο άνθρωπος χάνει την ίδια την ουσία του ως κοινωνικό όν.

το έχεις σκεφτεί;

Η εξάρτηση δεν είναι αρρώστια ή ατομικό πρόβλημα!

Κανείς δε γεννιέται με αυτή, ούτε την προκαλεί μόνος του στον εαυτό του. Η εξάρτηση είναι κοινωνικό φαινόμενο και εκφράζει την τεράστια δυσφορία του σύγχρονου ανθρώπου, που ζει σε συνθήκες κοινωνικής και πολιτιστικής παρακμής. Ο ψυχικός πόνος και ο θυμός αν δε βρει τρόπο να εκφραστεί «προς τα έξω» απέναντι στο καπιταλιστικό σύστημα, θα στραφεί στον ίδιο του τον εαυτό.

Η χρήση και η εξάρτηση από τις ουσίες

Οι όροι **χρήση** και **εξάρτηση** δεν ταυτίζονται. Αναφέρονται σε διαφορετικές συμπεριφορές - επιδράσεις στο άτομο και η κοινωνική τους σημασία προσδιορίζεται με βάση τις εκάστοτε ιστορικές συνθήκες.

Όμως, τα αίτια που οδηγούν στην χρήση και στην εξάρτηση είναι κοινά. Δεν μπορεί να υπάρξει εξάρτηση χωρίς μια αρχική χρήση.

Όσοι δεν διακρίνουν – με επιστημονικά κριτήρια – το περιεχόμενό τους, κρύβουν τις **κοινωνικοοικονομικές αιτίες** του φαινομένου της τοξικοεξάρτησης. Επιδιώκουν την αθώωση της χρήσης παρουσιάζοντας τη ως στενά θέμα της ατομικής ψυχοπαθολογίας του χρήστη. Αυτές τις αιτίες θέτουμε στο επίκεντρο αν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο της εξάρτησης.

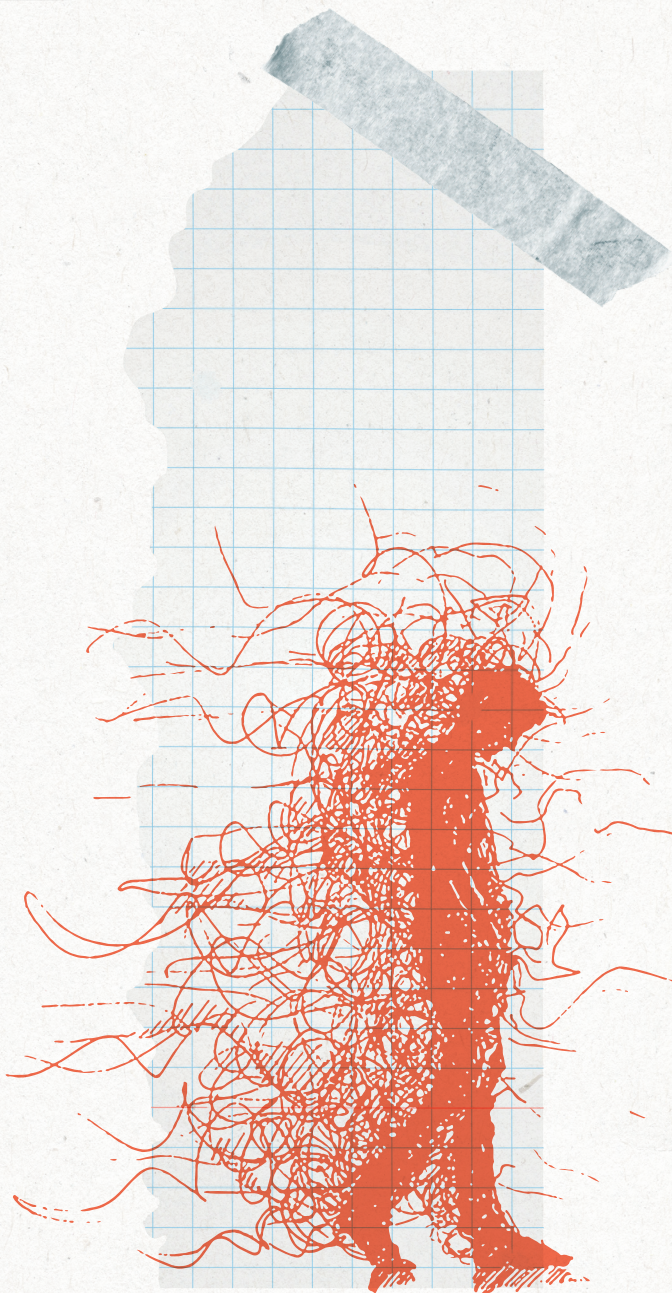
Όλοι οι εξαρτημένοι ξεκίνησαν από μία δοκιμή.

Είτε από...

- **Περιέργεια...** που σημαίνει μικρή κοινωνική πείρα, ασαφή γνώση και διάθεση να ανακαλύψει ο χρήστης τι ισχύει ή πως επιδρά μια ουσία.
- **Μίμηση και μαγκιά...** που σηματοδοτεί την προσπάθεια ταύτισης με έναν διαφορετικό ρόλο, γιατί δε γεμίζει τον χρήστη ο εαυτός του και η ζωή του. Πνιγμένος σε αυτό αναζητά να «ξεχωρίσει» με κάθε τρόπο, μέσο και κόστος.

Τελικά, όποια διαδρομή και αν τον ώθησε στη δοκιμή, **το κύριο είναι ο σκοπός της χρήσης που κάνει τον χρήστη να την αναζητεί.**

«Γιατί όσοι δοκιμάζουν ναρκωτικά δεν οδηγούνται όλοι στην εξάρτηση;»

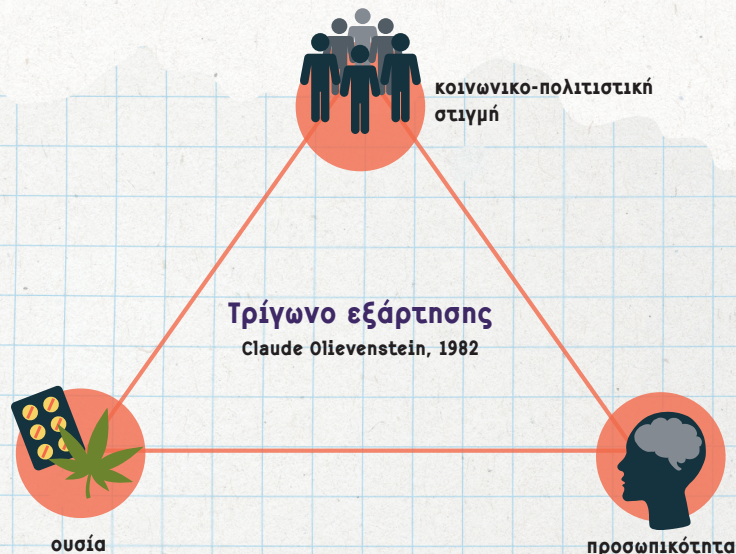
Υπάρχουν νέοι που θα δοκιμάσουν ουσίες και θα διακόψουν την επαφή τους αμέσως μόλις ικανοποιήσουν την περιέργειά τους. Υπάρχουν όμως και κάποιον για τους οποίους η ουσία καλύπτει ένα κενό κι έτσι η χρήση επαναλαμβάνεται.

Η ουσία αποκτά συμβολισμό και «χρησιμεύει»

- για να τους «δώσει κάτι» που δεν μπορούν να έχουν αλλιώς.
- για να τους «πάρει κάτι» που δεν αντέχουν (στρες, φόβος για τα προβλήματα, συναισθήματα δυσφορίας, ανασφάλεια).

Με αυτό τον τρόπο η ζωή τους περιστρέφεται γύρω από την ουσία. Χάνεται σταδιακά το ενδιαφέρον για τη ζωή, για τις δραστηριότητες και τις σχέσεις που ανέπτυξαν στο παρελθόν.

Η προσωπικότητα, οι όροι ζωής, το περιβάλλον του ατόμου, η εύκολη ή δύσκολη πρόσβαση σε ουσίες, οι εμπειρίες του, **παίζουν σημαντικό ρόλο στο αν η δοκιμή θα μετατραπεί σε περιστασιακή χρήση, έπειτα σε πιο συστηματική και τελικά σε εξάρτηση.**

Η **«κοινωνικοπολιτιστική στιγμή»** είναι το καπιταλιστικό σύστημα που....

- Στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.
- Όσα παράγονται, προορίζονται για πώληση με στόχο το καπιταλιστικό κέρδος και η εργασία έχει χάσει το περιεχόμενο της κοινωνικής προσφοράς.
- Ο αθλητισμός και ο πολιτισμός είναι πανάκριβα εμπορεύματα και μετατρέπονται σε απλές μορφές εκτόνωσης.
- Η παιδεία υποβαθμίζεται σε μια διαδικασία απόκτησης «δεξιοτήτων». Το σχολείο εξοντώνει και δεν μορφώνει. Το πανεπιστήμιο λειτουργεί ως επιχείρηση πώλησης πτυχίων χωρίς προοπτική.
- Οι αξίες της συλλογικότητας δίνουν τη θέση τους στον ατομικό δρόμο στο κλείσιμο στον εαυτό μας.
- Αδυνατίζουν οι δεσμοί της οικογένειας από την ανυπαρξία ελεύθερου ποιοτικού χρόνου.

Το ίδιο σύστημα που **κλείνει τον δρόμο** σε μια ζωή με δικαιώματα...

- προσφέρει απλόχερα την κάθε **«ουσία»**. Σε δεκάδες χώρες η χρήση ουσιών νομιμοποιείται, τα καρτέλ των ναρκωτικών κάνουν «πάρτι» εκατομμυρίων και νέες μορφές διακίνησης διευρύνονται (πχ Dark Web).
- διαμορφώνει **«προσωπικότητες»** ευάλωτες, αδύναμες, ανασφαλείς, κενές.

1 στους 2
χρήστες
είναι άνεργος

3 στους 5
εξαρτημένους
δεν ολοκλήρωσαν
τη δευτεροβάθμια
εκπαίδευση

Απολογισμός ΚΕΘΕΑ, 2022

Γυναίκες

εντονότερος κοινωνικός αποκλεισμός...

Σε έρευνα σημειώνεται ότι:

- εντάσσονται δύσκολα σε **θεραπευτικό πρόγραμμα** λόγω κόστους υπηρεσιών απεξάρτησης και απουσίας υπηρεσιών φροντίδας και φύλαξης των παιδιών
- **1 στις 2 αντιμετωπίζει ψυχολογικά προβλήματα**, κατάθλιψη και μετατραυματική διαταραχή λόγω περιστατικών κακοποίησης, ενδοοικογενειακής βίας, έλλειψη υποστήριξης
- **η κακοποίηση και η πορνεία** αποτελούν παράγοντες ώθησης στην χρήση

Έκθεση στην ΕΕ: "Women and drugs: health and social responses" (2023)

Τα «κατορθώματα» ενός συστήματος που σαπίζει

ήσυχες όπτι

Κατά την **καπιταλιστική κρίση** (2009), στην Ελλάδα ο λαός ήρθε αντιμέτωπος με την επιβίωση, αυξήθηκε η χρήση στους ανέργους και η στροφή αρκετών ήδη χρηστών σε νέα, φτηνά και πολύ επικίνδυνα ναρκωτικά, όπως για παράδειγμα το «σίσα», που χαρακτηρίστηκε «η κόκα των φτωχών».

Από το 2017 οξύνεται η **πολυτοξικομανία** (παράλληλη χρήση ουσιών) με την αύξηση της χρήσης κάνναβης και κοκαΐνης.

Με την **πανδημία**, στο έδαφος μιας κοινωνίας που οι άνθρωποι ήδη ασφυκτιούσαν, τα lockdowns και η απομόνωση χωρίς μέτρα προστασίας οδήγησε στην αύξηση της χρήσης κοκαΐνης στα μεγάλα αστικά κέντρα της χώρας.

Στοιχεία ερευνών 2020-2024 για την Ελλάδα

Σήμερα οξύνεται στο έπακρο η αντίθεση ανάμεσα στο «πως ζούμε» και πως «θα μπορούσαμε να ζούμε». Ο καπιταλισμός έχει φτάσει στο ανώτατο στάδιό του, τον ιμπεριαλισμό. Σαπίζει και ασφυκτιά μέσα στις αντιθέσεις του, μεγαλώνει τα προβλήματα και τα αδιέξοδα για τους λαούς.

Ανασφάλεια, ανεργία, ακρίβεια, πόλεμος, φτώχεια, βία, προβλήματα στις διαπροσωπικές σχέσεις... Τα αδιέξοδα μοιάζουν ανυπερβλήτα και η χρήση ναρκωτικών, μια φυγή, ένα «υποκατάστατο» όλων όσων στερεί το σύστημα.

Η ενισχυμένη έκθεση ναρκωτικών ουσιών, με την αναγνώριση της ψυχαγωγικής χρήσης τους, δε μείωσε αλλά **αύξησε τα ποσοστά χρήσης.**

Το **46%** του πληθυσμού βιώνει συναισθηματικό ή ψυχοκοινωνικό πρόβλημα. Το **25%** αντιμετωπίζει προβλήματα πρόσβασης σε υπηρεσίες ψυχικής υγείας

ΟΤΙΝ ΕΕ

Η ηλικία πειραματισμού - δοκιμής πέφτει ως και τα **13 έτη**

Διαλύονται τα κέντρα πρόληψης με βάση κατευθύνσεις της ΕΕ, τη στιγμή που το 2023 σε πρόγραμμα πρόληψης συμμετείχε μόλις το **4%** των μαθητών Λυκείου.

1 στους 4 εφήβους αναφέρει πως είχε κάνει χρήση παράνομης ουσίας, με δημοφιλέστερη την πολυδιάφημισμένη κάνναβη.

ΟΤΙΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο «διπλός στόχος» του συστήματος με τα Ναρκωτικά

Ο καπιταλισμός, οι κυβερνήσεις και τα κόμματα που τον υπηρετούν έχουν **διπλή στόχευση** από την **ανοχή**, τη **χρήση** και την **εξάρτηση** από τα ναρκωτικά.

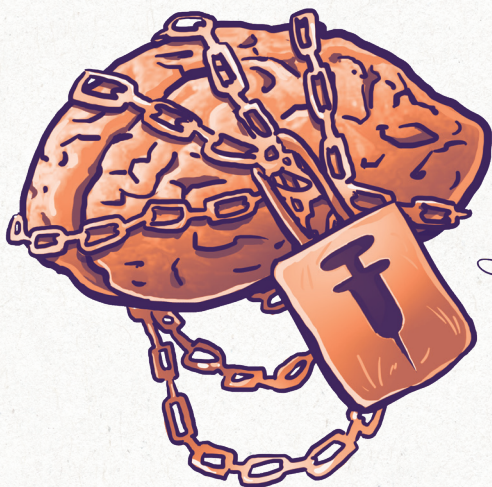
Από τη μία, τα **πολύ μεγάλα οικονομικά κέρδη** των μονοπωλίων από την πώληση ναρκωτικών. Γι' αυτό αναζητούν πελατεία στοχεύοντας στην αύξηση της χρήσης στη νεολαία.

Από την άλλη, η **καταστολή της σκέψης και η περιθωριοποίηση της δράσης** των νέων, για να προωθούν ανενόχλητοι την αντιλαϊκή πολιτική.

Ήξερες ότι

- Τα κέρδη από το παγκόσμιο εμπόριο ναρκωτικών ξεπερνούν τα 570 δισ. δολάρια τον χρόνο.
- Στην Ευρώπη υπολογίζεται ότι μέχρι το 2028 τα κέρδη από την κάνναβη θα αγγίξουν τα 115 δισ. ευρώ.
- Στον πόλεμο του Αφγανιστάν το 2001 οι μόνες περιοχές που δεν βομβάρδισε το NATO ήταν εκεί όπου βρίσκονταν οι φυτείες οπίου
- Η Ταϊλάνδη ελπίζει να γίνει τουριστικός προορισμός κάνναβης, με την προβλεπόμενη αγορά να φτάνει τα 424 εκατομμύρια δολάρια έως το 2024!
- Στην Αγγλία, το έργο iHemp-30 λαμβάνει 200.000 λίρες ετησίως ως κρατική χρηματοδότηση προκειμένου να ενισχύσει την παραγωγή κάνναβης κατά 100 φορές!

FP14

Τα ναρκωτικά είναι «όπλο» του σάπιου κόσμου τους!

Για να **ναρκώνουν τη σκέψη** και την ψυχή των νέων, **εξουδετερώνοντας** όλα εκείνα τα στοιχεία που κάνουν έναν άνθρωπο να δρα συλλογικά, να αμφισβητεί, να μην συμβιβάζεται.

Για να **μας έχουν του χεριού τους**, σπρώχνοντας στην επιλογή του μοναχικού δρόμου, του συμβιβασμού, στο περιθώριο έξω από κάθε συνειδητή δράση διεκδίκησης, αλλοιώνοντας τη συνείδηση, τον τρόπο ζωής, διασκέδασης, χαλάρωσης.

↓ δεξ αυτό!

Όταν η δυσaráσκεια των νέων εκφραζόταν αγωνιστικά, τα αστικά κράτη αξιοποιούσαν τα ναρκωτικά για να την αποδυναμώσουν!

- Στην **Ολλανδία** η αποποινικοποίηση της κάνναβης ψηφίστηκε σε περίοδο μαζικών αντιπολεμικών διαδηλώσεων τη δεκαετία του 1970.
- Στην **Πορτογαλία**, όταν τα πρώτα σημάδια της καπιταλιστικής κρίσης άρχισαν να γίνονται αισθητά με την αύξηση της ανεργίας στις νέες ηλικίες (2002), αποποινικοποιήθηκε η κάνναβη!
- Στις **ΗΠΑ** οι διαδηλώσεις ενάντια στον πόλεμο στο Βιετνάμ μετατράπηκαν -και με τη διάδοση της μαριχουάνας- στο «κίνημα των Χίπις»
- Στην **Αργεντινή** στην καπιταλιστική κρίση (2001), εμφανίστηκε το «πάκο» ή αλλιώς «ο εξορθρευτής των φτωχών», ένα πολύ φθηνό ναρκωτικό με συστατικά από υγρά μπαταρίας μέχρι ποντικοφάρμακο.

“

Μια αξιοσημείωτη ομολογία...

«Δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι έπρεπε να εξορθρευτεί μια ολόκληρη γενιά. (...) μια γενιά εφήβων και νέων που δεν θα είχε δουλειά, δεν θα είχε θέση στα σχολεία και στα πανεπιστήμια, δεν θα είχε δυνατότητες να ενταχθεί με κανέναν τρόπο με τον οποίο οι γενιές καταλαμβάνουν τον χώρο τους στην κοινωνία. Και επιπλέον, δεν έπρεπε να είναι παρούσες για να αντιμετωπίσουν και να αγωνιστούν για τα δικαιώματά τους, απέναντι σ' αυτές τις πολιτικές εξουσίες».

Βάλδο Φερράρι, Διευθυντής Κοινωνικής Βοήθειας κατά των Εθισμών του Μπουένος Άιρες (2002)

«Σε θέλουν σκλάβο να χτυπάς,
το κούτελο στο χώμα!
Χασίσι αν θες μετά χαράς,
αλλ' όχι ελεφετεριά!»

Κώστας Βάρναλης

Συντηρούν συνειδητά το φαινόμενο της τοξικοεξάρτησης και προσπαθούν να διαχειριστούν τις συνέπειες.

Οι βιομήχανοι, οι εφοπλιστές, οι μεγαλομέτοχοι, τα κόμματα και οι κυβερνήσεις τους ούτε θέλουν ούτε μπορούν να αντιμετωπίσουν το φαινόμενο της εξάρτησης από ναρκωτικά.

Γιατί ενώ ακούμε τόσα λόγια, τόσα «προγράμματα» για τα ναρκωτικά το πρόβλημα διογκώνεται;

! Γιατί γνώμονάς τους είναι να υπηρετήσουν τη διπλή στόχευση του συστήματος και όχι την αντιμετώπιση του φαινομένου. Εξάλλου δεν είναι το μόνο ζήτημα που το αστικό κράτος αποδεικνύεται επιλεκτικά ανάκανο...

Το παράδειγμα της Πανδημίας

Την περίοδο των lockdown η αγορά των ναρκωτικών αποδείχθηκε πολύ ανθεκτική. Οι κυβερνήσεις πήραν μέτρα για να μην επηρεαστούν τα κέρδη των μονοπωλίων. Μαζί με τις επιδοτήσεις των επιχειρηματικών ομίλων, τις ανατιμήσεις και την κερδοσκοπία σε είδη ανάγκης, τον «πόλεμο της πατέντας» για τα εμβόλια, «προστατεύτηκε» και το εμπόριο των ναρκωτικών.

- Στις ΗΠΑ έμειναν ανοιχτά τα σούπερ μάρκετ και τα μαγαζιά που πουλάνε κάνναβη.
- Το κλείσιμο των συνόρων έφερε ραγδαία αύξηση της πώλησης ναρκωτικών από το διαδίκτυο, με πάνω από 4,5 εκατ. ευρώ από πωλήσεις κάνναβης τον πρώτο μήνα του lockdown στην ΕΕ
- Στην Ολλανδία σε 3 μέρες πάρθηκε πίσω η απόφαση να κλείσουν τα μαγαζιά κάνναβης

Η επικίνδυνη πολιτική της ΕΕ...

- Πολιτική «μείωσης της βλάβης» σε αντιδιαστολή με την ολοκληρωμένη θεραπευτική προσέγγιση. Δηλαδή στόχος δεν είναι η μείωση της ζήτησης αλλά η διαχείρισή της.
- Αντιεπιστημονική προσέγγιση της εξάρτησης ως «μία χρόνια υποτροπιάζουσα νόσος» προωθώντας τα υποκατάστατα, τους ΧΕΧ,* τσουβαλιάζοντας όλες τις εξαρτήσεις.
- Νομιμοποίηση της χρήσης κάνναβης για «ψυχαγωγικούς λόγους» με νέους κινδύνους εξάπλωσης της χρήσης και της πολυτοξικομανίας
- Πολιτική «κόστους - οφέλους». Δηλαδή προσαρμογή των παρεχόμενων υπηρεσιών με οικονομικά και όχι θεραπευτικά κριτήρια. Διάλυση κέντρων πρόληψης, εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση των προγραμμάτων απεξάρτησης.
- Καταστολή του χρήστη και όχι της ουσίας, με αστυνομικές επιχειρήσεις «σκούπα» την ώρα που τα κυκλώματα εμπόρων δρουν ανενόχλητα.
- Αποδοχή της χρήσης μέσα από την θεωρία του «λειτουργικού χρήστη», μεγαλώνοντας την ανοχή στη χρήση, ενισχύοντας την ατομική ευθύνη του χρήστη και της οικογένειάς του.

* δες αυτό!

«Χώροι Εποπτευόμενου... θανάτου!»

Το 2022 ξεκίνησε τη λειτουργία του ο Χώρος Εποπτευόμενης Χρήσης (ΧΕΧ) του ΟΚΑΝΑ στο κέντρο της Αθήνας. Η ΝΔ υλοποίησε τις νομοθετικές ρυθμίσεις του ΣΥΡΙΖΑ, που υπερψηφίστηκαν το 2019 από όλα τα κόμματα εκτός του ΚΚΕ.

Εκεί, ο χρήστης μπορεί να κάνει χρήση ενέσιμης ηρωίνης με παρουσία ιατρού και με χορήγηση «δωρεάν σύριγγας». Οι ΧΕΧ δεν στοχεύουν στην θεραπεία, ούτε καν στην «μείωση της βλάβης» όπως επιβεβαιώνουν τα στοιχεία σε χώρες που λειτουργούν χρόνια. Στόχος είναι το μάντρωμα των χρηστών ώστε να «καθαρίσει» η τουριστική εικόνα της Αθήνας και να προστατευτούν οι επενδύσεις του τουριστικού κεφαλαίου.

Κάνουν αποδεχτό τον «κοινωνικό θάνατο» αρκεί να μην είναι ορατός!

Τελικά, η κερδοφορία του κεφαλαίου είναι αυτή που καθορίζει τον τρόπο «αντιμετώπισης»!

Στο σάπιο σύστημά τους

που ασφυκτιάς,

σήκωσε ανάστημα,

μάθε να νικάς!

ΟΧΙ!

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ!

Υπάρχουν «σκληρά» και «μαλακά» ναρκωτικά;

Υπάρχουν διαφορές στον τρόπο προέλευσης (άλλες φυτικές, άλλες χημικές) αλλά και στον τρόπο επίδρασης κάθε ναρκωτικής ουσίας στον εγκέφαλο. Όμως δε γίνεται διάκριση στο «τι» καλύπτουν όλες αυτές οι ουσίες: την ανάγκη για φυγή.

Σημασία δεν έχει με ποια ουσία «φτιάχνεται» κάποιος, αλλά «τι» τον έστρεψε σε αυτές και ποια «ανάγκη» επιδιώκει να «καλύψει». Κάθε ναρκωτική ουσία, ανεξάρτητα από τον τρόπο που δρα, χρησιμοποιείται για να διαμεσολαβήσει στις σχέσεις ανάμεσα στον χρήστη και τους γύρω του, για να μετασχηματίσει έστω και προσωρινά την πραγματικότητα που βιώνει.

Δεν υπάρχουν «σκληρές» και «μαλακές»... **αιτίες** που οδηγούν κάποιον στη χρήση.

Δεν υπάρχουν «σκληρές» και «μαλακές»... **επιπτώσεις** από τη χρήση ουσιών.

Επομένως δεν ευσταθεί ο διαχωρισμός μεταξύ... «σκληρών και μαλακών ναρκωτικών».

δες αυτό!

Τα ναρκωτικά δεν είναι επικίνδυνα μόνο γιατί βλάπτουν το σώμα και την υγεία.

Είναι αντιδραστικό να αντιμετωπίζεται ο άνθρωπος ως απλά ένα άθροισμα από κύτταρα. Τα ναρκωτικά είναι επικίνδυνα γιατί πρώτα, προκαλούν κοινωνικό και ψυχικό θάνατο μέσω της απόσυρσης, της αλλοίωσης της συνείδησης, των ανθρώπινων σχέσεων.

Κάποιες ουσίες δε δημιουργούν σωματικό σύνδρομο στέρησης, όμως κάθε ναρκωτικό φυλακίζει τον χρήστη είτε δημιουργώντας ψυχολογική εξάρτηση είτε λειτουργώντας ως υποκατάστατο ικανοποίησης ακάλυπτων αναγκών του.

Η εξάρτηση δεν αφορά απλά τη δράση της ουσίας στον οργανισμό. Γι' αυτό μπορεί η απεξάρτηση να διαρκέσει χρόνια, παρά το ότι ο οργανισμός είναι καθαρός από ουσίες ή τα σωματικά συμπτώματα έχουν υποχωρήσει σε 5-15 μέρες.

Εξάλλου, μια σειρά εθισμοί (διαδίκτυο, τζόγος) αποδεικνύουν πως η εξάρτηση δεν οφείλεται στη δράση κάποιας χημικής ουσίας αλλά στις θετικές προσδοκίες του ατόμου από την επανάληψη μιας συμπεριφοράς (π.χ. απομάκρυνση δυσάρεστων συναισθημάτων, αίσθηση ευφορίας ή υπεροχής, εκπλήρωσης επιτευγμάτων, εκτόνωσης κ.α.).

! Η ουσία λειτουργεί ως «μέσο» και δεν αποτελεί την «αιτία» της εξάρτησης.

Η χρήση εκφράζει την απεγνωσμένη προσπάθεια του ατόμου να ζήσει όσα του στερεί η κοινωνική πραγματικότητα. Να αποφορτιστεί και να καλύψει τα κενά του, να μη σκέφτεται για να μπορεί να αντέξει. Μια ψευδαίσθηση «αποδέσμευσης» από την πραγματικότητα που τον περιμένει εκεί μόλις περάσει η «δέσμευση» στη «μαστούρα». Μια ψευδαίσθηση ευτυχίας, παντοδυναμίας απέναντι σε φόβους και αναστολές.

Το έχεις σκεφτεί;

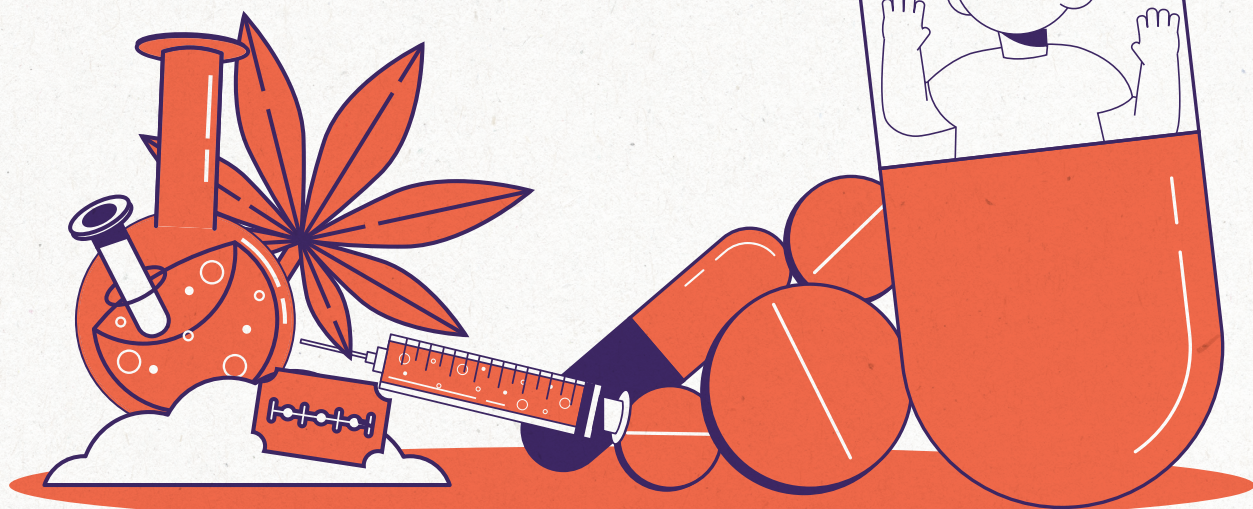
Ο διαχωρισμός με βάση τη φαρμακευτική επιστήμη μπορεί να χρησιμοποιείται για κάθε χημική ουσία. Αφού οι διαφορετικές ουσίες μπορούν να δρουν σε διαφορετικούς υποδοχείς του εγκεφάλου (πχ το Deron και το Panadol έχουν διαφορετικούς μηχανισμούς δράσης όμως και τα δυο αξιοποιούνται για την αντιμετώπιση του πόνου).

Όμως η χρήση ναρκωτικών είναι κοινωνικό και όχι στενά ιατρικό πρόβλημα. Αυτή η αντιμετώπιση διαχωρίζει τη βιολογική από την κοινωνική διάσταση του ανθρώπου και αποπροσανατολίζει από τις αιτίες που γεννούν τη χρήση ουσιών.

“

«Είχα στο μυαλό μου ότι εντάξει, τσιγάρο είναι, αντί να πιώ μια μπύρα θα πιώ αυτό και θα γίνω... Αρχίσαμε να θέλουμε και κάτι άλλο, πιο δυνατό. Όλο αυτό με έκανε να ξεκόβω σιγά σιγά από φίλους και οι παρέες μου πλέον να περιστρέφονται γύρω από αυτό.»

Πρώην χρήστης

Και τι γίνεται με την περιστασιακή χρήση, «μια στο τόσο»;

Γιατί αλήθεια ένας νέος χρειάζεται μια ουσία που μολύνει το μυαλό του, για να «χαλαρώσει» να «διασκεδάσει», να «αφεθεί»;

Οι στιγμές που κάποιος κάνει χρήση «μια στο τόσο» δεν είναι τυχαίες μεταξύ τους. Έχουν κοινό στοιχείο την αδυναμία αντιμετώπισης συγκεκριμένων συνθηκών.

Το πρόβλημα παραμένει το κίνητρο της χρήσης

Και στην «μια στο τόσο» χρήση ο χρήστης συνδέει την ουσία με καταστάσεις της ζωής του. Πίσω από το «μια στο τόσο» κρύβεται ένα «κάθε τόσο»... «Κάθε τόσο» που θέλω να διαχειριστώ μια κατάσταση, «κάθε τόσο» που θέλω να «αδειάσω το κεφάλι μου»... Τελικά πότε «είμαι» ή κάθε «πόσο» είμαι πραγματικά εγώ;

Το έχεις σκεφτεί;

Ακόμα και στον περιστασιακό χρήστη έχουν συντελεστεί αλλαγές στη στάση του. Για παράδειγμα, η αναζήτηση της ουσίας για την αλλαγή της διάθεσής του. Η επιλογή συναναστροφής με άλλους ανθρώπους με κριτήριο το να κάνουν και αυτοί χρήση. Η χρήση ως μόνο μέσο αποφόρτισης από το άγχος, το στρες, την κούραση από την εργασία.

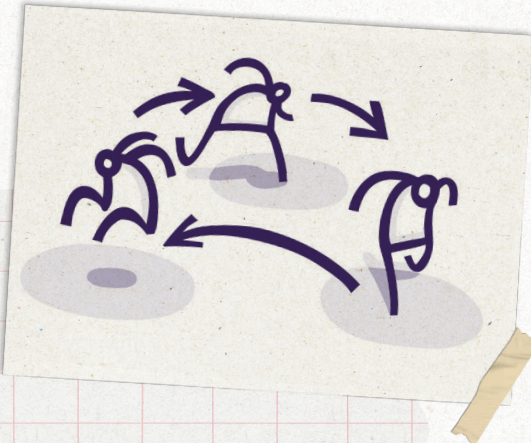
Έτσι, ο χρήστης παραιτείται από την προσπάθεια να διαχειριστεί αυτές τις συνθήκες αλλιώς. Έτσι δημιουργείται στάση ζωής.

Αυτό μαρτυρά την επίδραση που αποκτά η χρήση στην συνολική του συμπεριφορά. Τελικά η περιστασιακή χρήση όχι απλά δεν είναι ελεγχόμενη, αλλά αρχίζει να «ελέγχει» τον χρήστη.

Η επιστημονικές έρευνες αναδεικνύουν το επιβλαβές της χρήσης ακόμα και για λίγες φορές. Το ότι «μια στο τόσο δε βλάπτει» είναι fake news.

«Και χωρίς να κάνουμε καθημερινή χρήση το μυαλό και η διασκέδασή μας ήταν βασισμένη σε αυτό».

Πρώην χρήστης

Η χρήση στα πλαίσια της «παρέας» και της διασκέδασης

Η διασκέδαση, η κοινωνικοποίηση, η χαλάρωση με ευχάριστες ασχολίες είναι ανάγκη και στοιχείο της ανθρώπινης αλληλεπίδρασης.

- Καλύπτει η χρήση αυτή την ανάγκη;
- Φυσικά και όχι!

Όταν μια παρέα την ενώνει η χρήση μίας ουσίας, τελικά γίνεται η ουσία το επίκεντρο, δεν υπάρχει ουσιαστική αλληλεπίδραση, ο καθένας χάνεται στον «δικό του κόσμο». Αν παρατηρήσουμε καλύτερα, ο λόγος γίνεται ασυνάρτητος, τα γέλια μένουν κούφια και δεν έχουν καμιά σχέση με το φυσικό γέλιο που πηγάζει μέσα από αυθεντικές σχέσεις.

Αλήθεια, τότε είμαστε πραγματικά παρέα;

- Διασκεδάζουμε, όταν είμαστε συνειδητά, ολοκληρωτικά «παρών» σε ότι συμβαίνει στο πλαίσιο της παρέας, με καθαρό μυαλό και αισθανόμαστε στο 100%.
- Δενόμαστε γιατί στηρίζουμε και ακούμε ο ένας τον άλλον, ανταλλάζουμε απόψεις. Γιατί οι φίλοι είναι οι άνθρωποι που επιλέγουμε στο πλευρό μας, μαζί τους χαλαρώνουμε, γινόμαστε αποδεκτοί για αυτό που είμαστε πραγματικά.

“Ένωθα μέρα με την μέρα ότι βουλιάζω. Ακόμη και με δέκα άτομα να ήμουν, ήταν ίσες και ήμουν μόνη μου. Δεν είχα φίλους, το μόνο που είχα ήταν κάποια άτομα που απλά θα καθόμασταν. Υπήρχαν και φορές που μπορεί να μη μιλούσαμε καθόλου και απλά να περνούσε έτσι η ώρα.

Πρώην χρήστης

Το έχεις σκεφτεί;

Η χρήση ουσιών ακόμη κι αν γίνεται στο πλαίσιο παρέας, δείχνει την αδυναμία των μελών της να ζήσουν αυθεντικά, να διασκεδάσουν «με την ψυχή» τους και με το σύνολο των συναισθημάτων τους! Τελικά μόνο... «ψυχαγωγική» δεν μπορεί να είναι η χρήση ουσιών.

Η αντιδραστική θεωρία του «Λειτουργικού Χρήστη»

Τα τελευταία χρόνια έχει υπερπροβληθεί η θεωρία του «λειτουργικού χρήστη». Δηλαδή του χρήστη που «κατά τα άλλα» είναι λειτουργικός, πηγαίνει στην δουλειά του, είναι συνεπής απέναντι στις υποχρεώσεις του.

Δεν πρόκειται για κάτι καινούργιο...

Το σύστημα θέλει να διαχειρίζεται τη χρήση και την τοξικοεξάρτηση εξασφαλίζοντας ένα minimum λειτουργικότητας στους χρήστες, ώστε να μπορούν να επιτελούν τον ρόλο τους στη διαδικασία της παραγωγής. Αυτό συναντάμε προσαρμοσμένο και στα δεδομένα της σύγχρονης καπιταλιστικής κοινωνίας και εργασίας.

Είναι «προοδευτικό» να θεωρείται «λειτουργικός» ένας άνθρωπος που απλά επιτελεί μια συγκεκριμένη εργασία για τους εργοδότες του ή το κράτος;

Πρόκειται για βαθιά αντιδραστική αντίληψη!

Για το σύστημα είναι βολικό ένας άνθρωπος να είναι παθητικός, να «μη δημιουργεί πρόβλημα» στην ομαλή λειτουργία της σκληρής και άδικης καπιταλιστικής κοινωνίας. Να είναι εγκλωβισμένος στα προβλήματά του, στην ατομική του εσωστρέφεια, να εξελίξει τις «δεξιότητες» που είναι χρήσιμες για την εκμετάλλευση, χωρίς να σκέφτεται έξω από τα όρια του συστήματος.

Πραγματικά «λειτουργικός» είναι ο άνθρωπος που είναι κοινωνικά δραστήριος, αναπτύσσει την προσωπικότητά του, τον συναισθηματικό του κόσμο, τη σκέψη και την κρίση του, τη δημιουργικότητά του, που συνειδητοποιεί την ταξική του θέση.

Δες αυτό!

Στην Ελλάδα λειτουργούν Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ) που συμβουλεύουν για την «ορθή χρήση», τους καλύτερους συνδυασμούς ουσιών (χάπια, φαγώσιμα, εισπνεόμενα) ακόμα και μέσα στα νυχτερινά μαγαζιά διασκέδασης!

«**Ξέρω ανθρώπους που κάνουν χρήση αλλά ασχολούνται με τα κοινά, συμμετέχουν σε κινητοποιήσεις»**

Τα μεγάλα προβλήματα είναι λογικό να δημιουργούν αγανάκτηση και για κάποιους να εκφράζεται με συμμετοχή σε ορισμένες διαμαρτυρίες. Η προσπάθεια του συστήματος στοχεύει ώστε οι νέοι να αποτραβιούνται από τους αγώνες, να μην δίνονται ολοκληρωτικά σε αυτόν τον δρόμο και να εκτονώνουν την ορμή τους αλλού.

Πώς όμως κατανοείται η συμμετοχή στη δράση, στον αγώνα; Στην πάλη απέναντι στον καπιταλισμό, δεν αρκεί γενικά η «συμμετοχή» ως μια ατομική επιλογή του καθένα. Ούτε γενικά η συμφωνία στο τι είναι «σωστό» και τι «λάθος». Αυτός ο αγώνας απαιτεί συνειδητή προσφορά, αντοχή και δύναμη απέναντι στον πραγματικό αντίπαλο. Απαιτεί διαύγεια επιλογών για να βρίσκεται συνεχώς στην σωστή πλευρά της ιστορίας, πίστη και στο «εμείς» και στην δύναμη του οργανωμένου αγώνα.

Χρήση ουσιών και συνειδητή δράση είναι έννοιες ασυμβίβαστες.

*«Χρειάζονται πολλή, τον κόσμο για ν' αλλιάξεις:
Οργή κι επιμονή. Γνώση κ' αγανάκτηση.
Γρήγορη απόφαση, στόχασση βαθιά
ψυχρή υπομονή, κι ατέλειωτη καρτερία.
Κατανόηση της λεπτομέρειας και κατανόηση του συνόλου.
Μονάχα η πραγματικότητα μπορεί να μας μάθει πώς
την πραγματικότητα ν' αλλιάξουμε»*

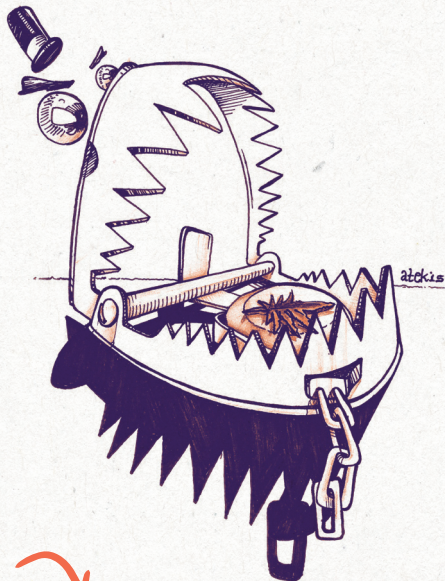
Μπέρτολτ Μπρέχτ, «Η απόφαση»

«Δεν είναι όμως μια πράξη αντίστασης στη σημερινή κατάσταση;»

Η χρήση ναρκωτικών είναι συμβιβασμός και παραίτηση. Αντίσταση σημαίνει να κοιτάς κατάματα τα προβλήματα και να τα αντιμετωπίζεις, να πηγαίνεις κόντρα στο πλαίσιο που σε θέλουν να ζεις, κόντρα στα «καλούπια» που το σύστημα φτιάχνει για να εγκλωβίζει τη στάση ζωής των νέων.

Το ίδιο το σύστημα προβάλλει τα ναρκωτικά. Η ΕΕ, οι ΗΠΑ, οι μεγάλοι μονοπωλιακοί όμιλοι είναι αυτοί που τα νομιμοποιούν, τα διαδίδουν και κερδοφορούν.

Πο Σαράζι
Στην τελευταία έκθεση του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης και Παρακολούθησης των Ναρκωτικών εκφράζεται προβληματισμός για τον τρόπο με τον οποίο διεξάγεται η συζήτηση για την κάνναβη, αφού η καλλιέργεια ανοχής τροφοδοτεί τη σταθερά αυξητική τάση σε όλη την 10ετία.

Μύθοι και πραγματικότητα για την Κάνναβη

Με μια απλή αναζήτηση στο διαδίκτυο βρίσκουμε ολόκληρα αφιερώματα για το «θαυματουργό φυτό» που «θεραπεύει κάθε αρρώστια», που «ψυχαγωγεί» και εμφανίζεται ακόμα και ως «super food» ή και οικολογική πρώτη ύλη!

- Γιατί γνωρίζουμε τόσα πολλά για τις δευτερεύουσες ιδιότητες της κάνναβης και όχι για την κύριά της ως ναρκωτική ουσία και τις επιπτώσεις της στη σωματική & ψυχική υγεία και την κοινωνική ζωή;

Κάνναβη...

- Η πιο συχνή ουσία χρήσης στην Ευρώπη (EMCDDA, 2024)
- Διαρκή αύξηση της χρήσης σε νεαρές ηλικίες με τεράστιες συνέπειες (INCB, 2022)
- 1 στους 4 εφήβους στην Ελλάδα είχε κάνει χρήση παράνομης ουσίας, με δημοφιλέστερη την πολυδιαφημισμένη κάνναβη.
- 1 στους 2 μαθητές λυκείου στη Ελλάδα, θεωρεί ακίνδυνη τη δοκιμή κάνναβης (ΕΠΙΨΥ)

Μια παγκόσμια εκστρατεία αθώωσης της κάνναβης με στόχο τις νεανικές συνειδήσεις και έναν παγκόσμιο τεράστιο τζίρο για για τα μονοπώλια.

« Η κάνναβη δεν είναι επικίνδυνη»

ΜΥΘΟΣ

Η κάνναβη
δεν είναι
ναρκωτικό

“Το πουλάνε και
στα περίπτερα”

Δεν είναι ακριβώς
χαλσίς. Είναι CBD
(κανναβιδιόλη)

Η κάνναβη ΕΙΝΑΙ ναρκωτικό και μάλιστα με πολύ σοβαρές ψυχικές και σωματικές επιδράσεις. Κύριο ψυχοδραστικό συστατικό της είναι η δέλτα-9-τετραϋδροκανναβινόλη (THC).

ήξερες ότι

Η χρήση της κάνναβης ιδίως στην εφηβεία σχετίζεται με μεγαλύτερα νευρογνωστικά ελλείμματα.

- › ...αλλοιώνει τη χωρική μνήμη, τη λεκτική και επεισοδιακή μνήμη, τη λήψη αποφάσεων, την ταχύτητα επεξεργασίας πληροφοριών, τον προγραμματισμό, τον ανασταλτικό έλεγχο.
- › ...μπορεί να προκαλέσει ψύχωση, κατάθλιψη, άγχος, καρδιαγγειακά και γαστρεντερικά συμπτώματα, ταχυκαρδία, αυξημένη αρτηριακή πίεση και ρυθμό αναπνοών, ερυθρότητα των επιπεφυκοτών, αταξία και αποδιοργανωμένο λόγο
- › ... επιβαρύνει τους πνεύμονες περισσότερο από το τσιγάρο και έχει σχετιστεί με σοβαρές ψυχιατρικές διαταραχές, όπως ψυχωσικά επεισόδια και κατάθλιψη

Η χρήση έχει επιπτώσεις τη βραχυπρόθεσμη μνήμη, τη μάθηση και τις εκπαιδευτικές επιδόσεις

Επιστημονική Παρέμβαση
του ΚΕΘΕΑ για την κάνναβη

«Όσοι άρχισαν να καπνίζουν κάνναβη σε μικρότερη ηλικία, είχαν 8 μονάδες χαμηλότερο δείκτη ευφυΐας (IQ) όταν έφτασαν τα 38, αντίθετα με όσους δεν κάπνισαν ποτέ, που είχαν αύξηση μιας μονάδας όταν έφτασαν στην ίδια ηλικία.»

«Μια επικαιροποιημένη ανασκόπηση ερευνών σχετικά με τη χρήση μαριουάνας στην εφηβεία έδειξε (...) σημαντικά αυξημένο τον κίνδυνο εμφάνισης σχιζοφρένειας κατά τη νεαρή ενηλικίωση.»

Έρευνες εντοπίζουν ότι 2 από τους 5 μαθητές Λυκείου που έχουν κάνει πρόσφατα κάνναβη βρίσκονται σε υψηλό κίνδυνο για εξάρτηση.

Η κάνναβη είναι εθιστικό ναρκωτικό!

Η χρήση χασίς δημιουργεί την ανάγκη «φτιαξίματος» με όλο και μεγαλύτερη ποσότητα για το ίδιο αποτέλεσμα. Η ουσία THC παραμένει στον οργανισμό έως και δύο εβδομάδες κι έτσι η δράση των επόμενων τσιγάρων ακόμη και μικρών δόσεων είναι εντονότερη («φαινόμενο αντίστροφης αντοχής»).

Η ψυχική εξάρτηση από το χασίς είναι συχνά εντονότερη γιατί δε συνδέεται με τους φόβους του θανάτου, έτσι ο χρήστης έχει μειωμένες άμυνες αφού σκέφτεται ότι δήθεν «όποτε θέλω το κόβω».

Η κάνναβη «σκαλοπάτι» για τη δοκιμή και χρήση άλλων ουσιών

83,3% των αιτούντων θεραπεία αναφέρουν πως ξεκίνησαν τη χρήση με την κάνναβη

Απολογισμός 18 Άνω, 2023

Η κάνναβη για σχεδόν 9 στους 10 χρήστες αποτελεί την πρώτη ουσία χρήσης και την κύρια ουσία απεύθυνσης για θεραπεία

Απολογισμός ΚΕΘΕΑ, 2022

Η πλειοψηφία των χρηστών δηλώνουν ως κύρια ουσία την κάνναβη σε ποσοστό 38,7%

Απολογισμός Αργώ, 2023

Η κάνναβη είναι η κύρια ουσία χρήσης για το 43% του συνόλου όσων εισήχθησαν για πρώτη φορά σε θεραπεία στην Ευρώπη

(EMCDDA, 2024)

ΜΥΘΟΣ

« Η κάνναβη είναι φάρμακο »

Δεν υπάρχει κάποιο ξεχωριστό είδος κάνναβης με φαρμακευτικές ιδιότητες. Όταν μιλούν για «φαρμακευτική κάνναβη» εννοούν το ίδιο φυτό (*cannabis sativa*) που περιέχει ψυχοδραστικές ουσίες. Οι νόμοι για την παραγωγή «τελικών προϊόντων φαρμακευτικής κάνναβης» δεν προσδιορίζουν συγκεκριμένες ουσίες του φυτού, με βάση την επιστημονική έρευνα, αφήνοντας ανοιχτό το περιθώριο να βαφτίζονται όλα τα παράγωγά της «φάρμακα».

Το φυτό της κάνναβης δεν μπορεί να θεωρηθεί φάρμακο στην ακατέργαστη μορφή του.

Υπάρχουν εκατοντάδες ουσίες των οποίων οι δράσεις, οι παρενέργειες και οι αλληλεπιδράσεις με τον εγκέφαλο και το υπόλοιπο σώμα δεν έχουν ερευνηθεί ακόμη.

Δες αυτό!

Η επιστήμη μπορεί να απομονώσει τα συστατικά μιας ουσίας για να αξιοποιηθούν στην παραγωγή φαρμάκων. Υπάρχουν ήδη νόμοι που το επιτρέπουν. Μια σειρά ψυχοτρόπες ουσίες (πχ οπιοειδή, βαρβιτουρικά, αμφεταμίνες) περιέχουν συστατικά που αξιοποιούνται από την ιατρική. Κανείς όμως δε μιλάει για «φαρμακευτική ηρωίνη» και δεν υποστηρίζει ότι η ηρωίνη κάνει καλό, όπως προσπαθούν να μας πείσουν για την κάνναβη!

Επομένως συγκεκριμένα στοιχεία θα μπορούσαν να απομονωθούν ή και να συντεθούν τεχνητά, ώστε να χρησιμοποιηθούν για ιατρικούς σκοπούς. Βασική προϋπόθεση είναι η πραγματοποίηση κλινικών μελετών, με ιατρική παρακολούθηση και εποπτεία του κράτους.

“

«Η κάνναβη δεν πληροί επί του παρόντος τα κριτήρια αποδεκτής ιατρικής χρήσης, δεν θεωρείται ασφαλής η χρήση της ακόμη και υπό ιατρική παρακολούθηση, με υψηλές πιθανότητες παρουσίας κατάχρησης»

**Υπηρεσία ελέγχου τροφίμων
και φαρμάκων των ΗΠΑ**

«Δεν υπάρχει κάποια συγκεκριμένη λίστα ασθενειών που μπορούν να θεραπευθούν από βασισμένα στην κάνναβη φάρμακα»

**Ευρωπαϊκός Οργανισμός
Μοριακής Βιολογίας**

Μας κοροϊδεύουν...

Παίζουν με τον πόνο και την αγωνία ασθενών με σοβαρά χρόνια νοσήματα. Λένε πως νοιάζονται για την υγεία μας αυτοί που έχουν διαλύσει το ΕΣΥ, που έχουν εκτινάξει τις τιμές των φαρμάκων και των προληπτικών εξετάσεων.

Προβάλλουν την «αυτοθεραπεία» και τον εμπειρισμό της «αυτοκαλλιέργειας» κάνναβης που ο ασθενής παράγει και ορίζει τη δοσολογία του. Επιστροφή... στον Μεσαίωνα!

«Φαρμακευτική κάνναβη»:

Φάρμακο για τα κέρδη τους, φαρμάκι για την νεολαία

- Οι εταιρείες και οι ιδιωτικές κλινικές που μονοπωλούν σήμερα την παραγωγή και διάθεση κάνναβης είναι από τις πιο κερδοφόρες στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης.
- Από τους μαθητές της Αμερικής που έχουν κάνει χρήση κάνναβης, το 1/3 δηλώνει πως την προμηθεύτηκε από ιατρική συνταγή που δόθηκε σε κάποιον άλλον (ΟΗΕ, 2015).
- Οι διαταραχές που προέρχονται από τη χρήση κάνναβης αυξήθηκαν στις περιοχές των ΗΠΑ όπου λειτουργούν προγράμματα «ιατρικής» κάνναβης. (ΟΗΕ, 2017).

Express service...

- **2021** Νομοσχέδιο (ΝΔ) απελευθέρωσης του ορίου περιεκτικότητας ΤΗC (κύρια ψυχοδραστική ουσία) για προϊόντα προς εξαγωγή.
- **2021 / 2022** Νόμοι διευκόλυνσης επενδύσεων σ πάνω από 100 άδειες εγκατάστασης μονάδων καλλιέργειας κάνναβης (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ)

δες αυτό!

Η Ελλάδα κόμβος διαμετακόμισης ναρκωτικών ουσιών!

...με πλεονεκτημα τη γεωγραφική της θέση και το κλίμα της...

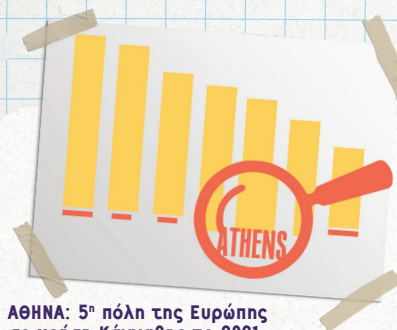

Ο Άδωνης Γεωργιάδης (υπουργός της ΝΔ) συχαίρει τον Νίκο Καρανίκα (σύμβουλο του Α. Τσίπρα επί διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ) για την προετοιμασία αντίστοιχου νομοσχεδίου.

2023 Εγκαίνια πρώτης μονάδα φαρμακευτικής κάνναβης στην Ελλάδα, της Tikun Europe, (της ισραηλινών συμφερόντων Tikun Olam) στην Κόρινθο με εκτίμηση ετήσιου τζίρου 350 εκατομμύρια.

Καλλιεργούν το συμβιβασμό με τη χρήση!

Αθλώνουν την κάνναβη με στόχο την πλήρη νομιμοποίησή της. Η ιατρική χρήση της κάνναβης αποτέλεσε σε πολλές χώρες το πρώτο βήμα για την απελευθέρωση της ψυχαγωγικής χρήσης. Και στη χώρα μας, προχωρά κομμάτι-κομμάτι η στρατηγική της ΕΕ για τα ναρκωτικά.

ΑΘΗΝΑ: 5^η πόλη της Ευρώπης σε χρήση Κάνναβης το 2021

Είναι λύση η νομιμοποίηση της κάνναβης;

Η νομιμοποίηση όχι μόνο δεν ακουμπά τις αιτίες, αλλά αντίθετα εξασφαλίζει μεγαλύτερη διαθεσιμότητα, ευκολότερη πρόσβαση και κοινωνική αποδοχή. Όσα συμβάλλουν στην αύξηση της χρήσης.

μας λένε

«Η νομιμοποίηση της ψυχαγωγικής χρήσης οδηγεί σε υψηλότερη κατανάλωσή της, περισσότερα προβλήματα υγείας και δε μειώνει την εγκληματική δραστηριότητα»

Ετήσια Έκθεση ΟΗΕ, 2022

Τα παραδείγματα των χωρών που το έχουν ήδη κάνει μιλούν από μόνοι τους!

ΗΠΑ

Έφηβοι και νεαροί ενήλικες καταναλώνουν περισσότερη κάνναβη σε πολιτείες όπου έχει νομιμοποιηθεί. Η νόμιμη παραγωγή κάνναβης είναι μία από τις ταχύτερα αναπτυσσόμενες βιομηχανίες με πωλήσεις 25 δισεκατομμυρίων δολαρίων το 2021 και αύξηση 43% των κερδών σε ένα χρόνο.

Ολλανδία

Από τη στιγμή της νομιμοποίησης παρατηρήθηκε αύξηση της χρήσης όλων των ναρκωτικών ουσιών και η χρήση χασίς σε καθημερινή βάση, ενώ προωθήθηκαν και νέες ουσίες όπως MDMA (έκσταση) και αμφεταμίνη.

Γερμανία

Πριν καν εφαρμοστεί η μερική απελευθέρωση της ψυχαγωγικής χρήσης κάνναβης (2024) προβλέπουν την αύξηση της ζήτησης!

μας λένε

η νομιμοποίηση
χτυπά τους εμπόρους
ναρκωτικών

Η παράνομη αγορά είναι δεμένη με την καπιταλιστική οικονομία. Με αυτή συνδέονται δίκτυα χρηματιστηριακών, φοροτεχνικών, νομικών εταιρειών, μηχανισμών του οργανωμένου εγκλήματος. Και σε άλλα εμπορεύματα που το εμπόριο τους είναι νόμιμο (όπλα, ποτά, τσιγάρα), τα μεγάλα κέρδη πηγάζουν από την παράνομη αγορά.

Ιστορικά, όταν μειωθούν τα κέρδη των εμπόρων από τη νομιμοποίηση μιας ουσίας, βγάζουν αμέσως στην αγορά μία καινούρια και παράνομη.

ήξερες ότι

- Το Άμστερνταμ αποτελεί κέντρο διεθνούς εμπορίου ναρκωτικών και από τις πρώτες σε εγκληματικότητα πόλεις στον κόσμο;
- Το 69% των περιστατικών που δικάζονται αφορά εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών (INCB, 2011).
- Η ΕΕ παραμένει ο κύριος διάδρομος διακίνησης παράνομων ουσιών παρά τη νομιμοποίηση σε πολλά κράτη της. (ΟΗΕ, 2016).

μας λένε

η νομιμοποίηση
θα φέρει χρήματα
στο κράτος!

Έχουν θράσος! Θέλουν να τους χαρίσουμε το μυαλό και τη ζωή μας για την καπιταλιστική ανάπτυξη και τα «οικονομικά οφέλη»! Το σύστημά τους είναι τόσο σάπιο, που μας πουλάει το θάνατό μας και μας δελεάζει με ένα ξεροκόμματο δουλειάς. Το κράτος τους δεν έχει πρόβλημα να μετατραπεί σε ναρκέμπορα για τα κέρδη και τα φορολογικά έσοδα.

«Ναρκωτουρισμός»...

Η «τουριστική διαφήμιση» μιας περιοχής δεν προβάλλει τις φυσικές ομορφιές της αλλά ένα συγκεκριμένο μοτίβο έντονης διασκέδασης και χρήσης ουσιών. Αυτό σχετίζεται άμεσα με την ανάγκη του τουριστικού κεφαλαίου να βλέπει άμεσα, γρήγορο και υψηλό κέρδος.

Κάπως έτσι... η Ρόδος συστήνεται σε νεαρούς τουρίστες μόνο σαν... το Φαληράκι και η Κρήτη μόνο σαν... τα Μάλια.

Κάπως έτσι... τα ετήσια έσοδα του Άμστερνταμ υπολογίζονται πάνω από 3 δις μόνο από τον τουρισμό λόγω των περίφημων coffe shops.

ΚΑΝΝΑΒΗ

«Πολλές χρήσεις» - ένα αποτέλεσμα...

+55,2 δις. επενδύσεις στη «φαρμακευτική»

+60,3 δις στη ψυχαγωγική

+180 εκατ. στη βιομηχανική

= **Σύνολο 115 δις**

Η Ευρωπαϊκή αγορά κάνναβης... η πιο κερδοφόρα στον κόσμο!

2020 ο ΟΗΕ διαγράφει την κάνναβη από την λίστα των «σκληρών και επικίνδυνων ναρκωτικών».

Ποιός καθορίζει τι είναι παράνομο κι τι νόμιμο;

- Η Apple μαζί με την Amazon υποστηρίζουν τη μεταρρύθμιση της πολιτικής για την κάνναβη.
- Η κυβέρνηση Μπάιντεν μέσω βίντεο στα social media (Απρίλιος, 2024) ανακοίνωσε την επαναταξινόμηση της μαριουάνας από ουσία υψηλού κινδύνου σε ουσία μειωμένου κινδύνου, όπως... η παρακαταμόλη!

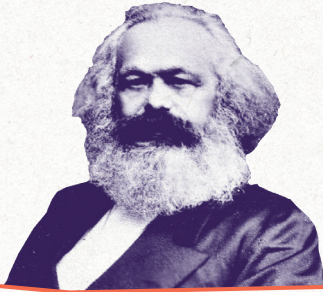
Τελικά, το καθορίζει... η κερδοφορία των μονοπωλίων. Για αυτό παρακάμπτονται ακόμα και επιστημονικά δεδομένα και έρευνες, κόβονται και ράβονται στα μέτρα τους, ερμηνεύονται όπως βολεύουν τους επενδυτές.

Τα ναρκωτικά δεν είναι επικίνδυνα επειδή είναι παράνομα, αλλά κατοχυρώθηκαν ως παράνομα ακριβώς λόγω της επικίνδυνης επίδρασής τους!

Είναι η χρήση ναρκωτικών ουσιών μια ελεύθερη επιλογή;

“

«Ελευθερία είναι η συνειδητοποίηση της
αναγκαιότητας»

Κάρλ Μάρξ

Η χρήση ναρκωτικών δεν είναι «ελεύθερη επιλογή». Κανείς νέος δεν αναζητά αυθόρμητα μια ουσία. Η κοινωνική πραγματικότητα και οι καταστάσεις που βιώνει τον οδηγούν στην αναζήτησή της και επηρεάζουν τις «επιλογές» του.

Ελευθερία δεν σημαίνει να μη σε δεσμεύει καμία ανάγκη, κανένας κανόνας, κανένας στόχος. Δεν είναι μια φανταστική ανεξαρτησία από τους νόμους της φύσης και της κοινωνίας.

Ελευθερία θέλησης, είναι να μπορούμε να έχουμε πρόβλεψη, κρίση και να αποφασίζουμε συνειδητά με βάση τη γνώση της πραγματικότητας και συνειδητοποιώντας τι είναι ανάγκη να γίνει κάθε φορά.

Πραγματικά ελεύθερος σήμερα είναι αυτός που συγκρούεται για να ανατρέψει την πραγματική αιτία που γεννά όσα τον κάνουν να ασφυκτιά. Που συλλογικά και οργανωμένα αγωνίζεται για να ανατρέψει το σάπιο σύστημα που ζούμε.

Αλήθεια πόσο ελεύθερος είσαι όταν...

- › το σώμα σου, το μυαλό και η ζωή σου υποτάσσονται σε μια ουσία;
- › καθορίζεται το που και με ποιους θα βγεις, από μια ουσία;
- › δεν έχεις καθαρό μυαλό και κρίση;
- › δεν βιώνεις πραγματικά και στο 100% όλα όσα συμβαίνουν στη ζωή σου;
- › για να αφεθείς, να νιώσεις «εντάξει», να διασκεδάσεις, να φλερτάρεις χρειάζεται μια ουσία;

Ο δρόμος των ναρκωτικών είναι ανελεύθερος!

Εξάρτηση σημαίνει απώλεια κάθε ελευθερίας ακόμα και του νοήματος αναζήτησής της. Στερεί στον χρήστη το δικαίωμα να είναι κυρίαρχος του εαυτού του. Τον εμποδίζει από το μεγαλύτερο δικαίωμα που έχει ένας άνθρωπος, δηλαδή το δικαίωμα να παλεύει για να αλλιάζει τις συνθήκες που ζει.

Μας λένε

Είναι δικαίωμα του καθένα να κάνει ό,τι θέλει με το σώμα του

Το σύστημα που μας στερεί όλα τα δικαιώματα, μας δίνει το «δικαίωμα» στην αυτοκαταστροφή, ώστε να κρύβεται η ταξική ουσία των προβλημάτων μας, η ανάγκη να παλέψουμε ενάντια στις αιτίες που στερούν τα όνειρα και τις ανάγκες μας.

Το έχεις σκεφτεί;

Το σύστημα σε αφήνει να «κάνεις ό,τι θέλεις στο σώμα σου» μόνο αν αυτοκαταστρέφεις και σε εξουδετερώνει, αν δεν του χαλάς τη μόστρα και την κερδοφορία. Αν όμως θέλεις να προσφέρεις στο σώμα σου γυμναστική, ποιοτικό φαγητό, ελεύθερο χρόνο για ξεκούραση, εξετάσεις υγείας τότε... δεν μπορείς «να κάνεις ό,τι θέλεις». Κανένα δικαίωμα δεν μπορεί να εξεταστεί έξω από την ταξική και κοινωνική θέση του καθένα.

Η μεγάλη «ντρίπλα» του συστήματος για να βάζεις... «αυτογκόλ»!

Παρουσιάζει τους σάπιους καταναγκασμούς του, τα φαινόμενα που γεννά η σαπίλα του, (όπως τη χρήση ναρκωτικών, την πορνεία, κ.α.), όχι μόνο ως «φυσιολογικά», αλλά και ως δήθεν «ατομικά δικαιώματα», ως «πρόοδο» με σκοπό να τα αποδεχτούμε και μάλιστα να τα υπερασπιζόμαστε!

“

«Η απόγνωση είναι φυσιολογική γι αυτούς που δεν καταλαβαίνουν την αιτία του κακού, δεν βλέπουν καμιά διέξοδο και δεν έχουν την δύναμη να αγωνιστούν»

Β.Ι.Λένιν

Μας λένε

Το Αλκοόλ
είναι χειρότερο
από τα Ναρκωτικά

«Με τις υπόλοιπες εξαρτήσεις τι γίνεται;»

Το ΚΚΕ και η ΚΝΕ αντιπαλεύουμε κάθε μορφή εξάρτησης που αλλοιώνει τις κοινωνικές σχέσεις και την κρίση του ανθρώπου. Πρωτεύον δεν είναι «με ποια ουσία θα αναζητήσει ένας νέος τη φυγή» αλλά τι γεννά την ανάγκη για φυγή. Αυτό που έχει σημασία είναι καθέναν να βρει την πραγματική ουσία στον αγώνα για μια άλλη κοινωνία!

● Εδώ και αρκετά χρόνια έχει ξεκινήσει μια «σύγκριση» ουσιών. ● Που αποσκοπεί;

Παρουσιάζουν ορισμένα ναρκωτικά ως «λιγότερο βλαβερά» για να προωθήσουν το συμβιβασμό απέναντι στη γιγάντωση όλων των εξαρτήσεων. Με την βιολογικοποίηση ενός κοινωνικού φαινομένου και με ένα επικίνδυνο «ζύγισμα» μεταξύ ουσιών στοχεύουν στη διάδοση και όχι στην αντιμετώπιση της εξάρτησης.

Απώτερος στόχος με το «τσουβάθλιασμα» όλων των εξαρτήσεων είναι η νομιμοποίηση κάποιων ναρκωτικών (πχ κάνναβη) και η κερδοφορία.

Ιδιαίτερα **στην πορεία προς τη νομιμοποίηση της «ψυχαγωγικής» χρήσης κάνναβης** παγκοσμίως προβάλλεται ότι η χρήση ναρκωτικών δε διαφέρει από την κατανάλωση αλκοόλ, ότι η κάνναβη είναι «λιγότερο βλαβερή» από το αλκοόλ.

Τι ακριβώς όμως συμβαίνει;

Η σύγκριση - ταύτιση αυτή δεν έχει καμιά ιστορική, κοινωνική και επιστημονική βάση. **Υπάρχουν ποσοτικές και κυρίως ποιοτικές διαφορές**

Η **ποσοτική διαφορά** σχετίζεται με το ότι η κατανάλωση αλκοόλ δεν οδηγεί αυτόματα σε μέθη (δηλαδή σε ψυχοτρόπο δράση της αιθυλικής αλκοόλης). Παίζει καθοριστικό ρόλο η ποσότητα κατανάλωσης αλκοόλ. Αντίθετα τα ναρκωτικά επιδρούν ασχέτως ποσότητας στο Κεντρικό Νευρικό Σύστημα του εγκεφάλου.

Η **ποιοτική διαφορά** έγκειται στο ότι το αλκοόλ εδώ και χιλιάδες χρόνια έχει ενσωματωθεί στην κοινωνική ζωή, γι' αυτό και μπορούμε να μιλάμε σήμερα για «κοινωνική χρήση». Μέσα στην κοινωνική συναναστροφή το αλκοόλ έρχεται ως δευτερεύον στοιχείο, δηλαδή το κίνητρο της χρήσης και οι προσδοκίες από αυτή, δεν είναι αναγκαστικά και πάντα το μεθύσι. Αντιθέτως, η χρήση ναρκωτικών έχει αυτοσκοπό τη «μαστούρα», το «φτιάξιμο» ανεξάρτητα από το πλαίσιο μέσα στο οποίο συντελείται.

! Όταν ο σκοπός που κάποιος πίνει ταυτίζεται με τη μέθη και η επιδίωξη της γίνεται πρωτεύον στοιχείο της σχέσης του με το αλκοόλ τότε πρόκειται για «αλκοολισμό» που φυσικά και αντιπαλεύουμε μαχητικά!

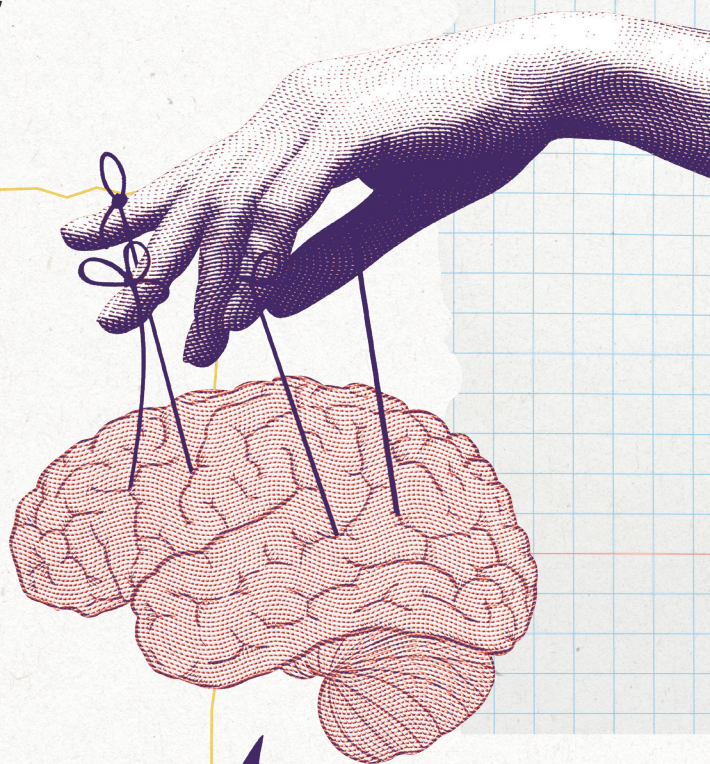
Το έχεις σκεφτεί;

Ο λόγος που οδηγείται κανείς στην εξάρτηση **δεν είναι η ίδια η ουσία, αλλά ο σκοπός και η κοινωνική διαδρομή** μέσω της οποίας ο χρήστης συναντήθηκε μαζί της. Κάτω από συγκεκριμένες κοινωνικές προϋποθέσεις μια ουσία μετατρέπεται στο αντικείμενο της εξάρτησης. Αυτό όμως δεν είναι λόγος για να δαιμονοποιήσει κανείς το μέσο της φυγής. Για παράδειγμα, δεν θα μπορούσε κανείς να αφορίσει τη χρήση του ίντερνετ επειδή υπάρχει και εξάρτηση από αυτό;

Μέτωπο ενάντια σε όλες εξαρτήσεις!

Και στον **τζόγο και τη στάση ζωής που σηματοδοτεί**. Την αναζήτηση του εύκολου πλούτισμού και του κέρδους με κάθε μέσο, την αλλοίωση της όποιας ευχαρίστησης μπορεί να γεννήσει ένα παιχνίδι από τη στόχευση του μόνο στην ικανοποίηση του «τζογαρίσματος», την απόσπαση από την πραγματικότητα με την ψευδαίσθηση ότι ο χρήστης διαθέτει κάποια ικανότητα να επηρεάσει το αποτέλεσμα.

Και στη **εξάρτηση από το διαδίκτυο**. Την απορρόφηση από το gaming, τα social media, που οδηγούν στην αποκοινωνικοποίηση, την αλλοίωση της επαφής με την πραγματικότητα, της κάλυψης της αναγκαίας κοινωνικής επαφής, της διασκέδασης από την «εικονική ζωή» και τη φυγή.

Δυναμώνουμε την πάλη ενάντια στα Ναρκωτικά!

Δε φτάνει μόνο να γνωρίζουμε για τις επιπτώσεις και τον ρόλο των ναρκωτικών αλλήλ **να αναμετρηθούμε με τις αιτίες που γεννούν** τη χρήση και την εξάρτηση, με το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα!

Με τη **μαχητική αγωνιστική στάση ζωής** να αναμετρηθούμε με όσους στοχεύουν το μυαλό και την ψυχή μας.

Απέναντι σε όσους θέλουν **να είναι αυτοί οι νικητές** στην πραγματική ζωή και εμείς χαμένοι.

Όλοι μαζί είμαστε πιο δυνατοί!

“
Μας ενώνει κάτι πιο δυνατό από μια ουσία, ο αγώνας για μια άλλη κοινωνία!

Μαθήτρια, μέλος της ΚΝΕ

Η δράση της ΚΝΕ ισχυρή δύναμη απέναντι στις εξαρτήσεις!

«Με τον αντίκτυπο της δράσης μας, και όσο σε αυτήν βρίσκουν διέξοδο οι νεανικές ανησυχίες, τόσο θα διαμορφώνεται και ένα ισχυρό ρεύμα αυτοπεποίθησης και νεανικής αντίστασης ενάντια στη χρήση και τον τρόπο ζωής που τη συνοδεύει. Αυτή είναι η βάση για να βελτιώνεται η αντιπαράθεση στη ναρκωκουλτούρα, στην προσπάθεια να δοθεί άλλοθι στη μία ή την άλλη μορφή εξάρτησης»

13
ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΚΝΕ 2023

Είμαστε στην πρώτη γραμμή!

- › Στον αγώνα για να δυναμώσει ένα ισχυρό ρεύμα νεανικής αντίστασης ενάντια στη χρήση και τη ναρκωκουλητούρα.
- › Στην αποκάλυψη και αντιπαράθεση με τις αντιεπιστημονικές και ανορθολογικές θεωρίες που προμοδοτεί το σύστημα.
- › Στη μάχη για να απεγκλωβίζονται νέοι άνθρωποι από τα δίκτυα του συστήματος
- › Στην προσπάθεια να δίνεται συλλογικά και με όρους ενεργητικής συμμετοχής διέξοδος στις καθημερινές δυσκολίες και ανήσυχίες, με αλληλεγγύη, ουσιαστικές διαδικασίες κοινωνικοποίησης, με ψυχαγωγία, αθλητισμό και πολιτισμό.

Το έχεις σκεφτεί;

Η αγωνιστική δράση, η ταξική αλληλεγγύη, η συλλογικότητα, η διεκδίκηση, η καλλιέργεια απαιτήσεων από τη ζωή, συμβάλλουν καθοριστικά στο να δυναμώσει σε κάθε νέο και νέα η αισιοδοξία, η αυτοπεποίθηση και να αντιπαλεύονται το αίσθημα της μοναξιάς, της απομόνωσης, της ατομικής αντιμετώπισης των προβλημάτων, η θλίψη και η μταιότητα.

Φεστιβάλ ΚΝΕ - Οδηγητή

Το Φεστιβάλ μας έχει τη δική του ξεχωριστή συμβολή στη δράση της ΚΝΕ ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά αφού προβάλλει την ανυπότακτη στάση ζωής. Με το διακριτό θεματικό χώρο, με τη συμμετοχή στεγνών θεραπευτικών προγραμμάτων, με πολύμορφο και επίκαιρο κάθε φορά περιεχόμενο.

Δε στεκόμαστε απαθείς μπροστά στη χρήση ουσιών!

Δε συμβιβάζομαστε με τη λογική «ας κάνει χρήση, αρκεί να μην ενοχλεί». Μας ενοχλεί να ξέρουμε πως ο φίλος ή ο συμμαθητής μας είναι παγιδευμένος σε μια φυλακή. Θέλουμε να το αναγνωρίσει, να είναι δίπλα μας!

Όλοι μπορούν να σταματήσουν τη χρήση ναρκωτικών. Αυτό επιβεβαιώνουν οι εκατοντάδες περιπτώσεις νέων που αποφοιτούν κάθε χρόνο από στεγνά θεραπευτικά προγράμματα. Όσο πιο έγκαιρα κατανοηθεί το πρόβλημα, τη στιγμή που ο χρήστης ακόμα πειραματίζεται, τόσο πιο εύκολη θα είναι η απομάκρυνσή του από τις ουσίες.

Ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης ενάντια στα ναρκωτικά.

- ΠΡΟΛΗΨΗ
- ΘΕΡΑΠΕΙΑ
- ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΕΝΤΑΣΗ
- ΕΡΕΥΝΑ

ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗ

Που είναι το κυριότερο και αφορά κατηγορίες που δεν έχουν ακόμα εμπλακεί με τα ναρκωτικά. Μέσα από την εκπαίδευση, την εργασία, την οικογένεια, τον πολιτισμό, τα κοινωνικά δικαιώματα, τα ΜΜΕ, την ψυχαγωγία, το δημιουργικό ελεύθερο χρόνο. Με ενιαίο σχεδιασμό, φιλοσοφία και εξειδίκευση.

Σκέψου αυτό!

Πρόληψη σημαίνει προβολή ενός άλλου τρόπου ζωής και όχι απλά ενημέρωση!

Με ενδιαφέροντα, αξίες, στόχους, που ενισχύουν τη συλλογική δράση. Πρόληψη σημαίνει στρατηγικές άμυνας απέναντι στα αδιέξοδα και τα προβλήματα. Σημαίνει ενεργητική συμμετοχή, αθλητισμός και πολιτιστική δημιουργία, μόρφωση και σταθερή εργασία, αλληλεγγύη, ενίσχυση της αυτοεκτίμησης, ενίσχυση της ικανότητας στη λήψη αποφάσεων χωρίς ατομισμό. Σημαίνει σύγχρονοι όροι ζωής με δικαιώματα.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Που βασίζεται σε μια δυναμική διαδικασία κοινωνικής και ατομικής εκμάθησης των δυνατοτήτων που έχει ο άνθρωπος να σταθεί ικανός να ζει χωρίς ουσίες, άρα στην πλήρη απεξάρτηση. Με επίκεντρο την ενίσχυση του κινήτρου για ατομική και κοινωνική αλλαγή στον χρήστη και όχι με τιμωρία και καταστολή. Στηρίζουμε τα «στεγνά» προγράμματα όπου δεν επιτρέπεται η χορήγηση φαρμάκων-υποκατάστατων και στηρίζεται ολόπλευρα ο χρήστης (ατομικά, ψυχικά, κοινωνικά).

Ο τρόπος προσέγγισης της εξάρτησης, καθορίζει την αντιμετώπισή της.

Τα στοιχεία επιβεβαιώνουν ότι η πολιτική «μείωσης της βλάβης» είναι αναποτελεσματική γιατί δεν στοχεύει τις αιτίες του προβλήματος. Ιατροκοποιώντας το κοινωνικό φαινόμενο της τοξικοεξάρτησης προωθείται η «φαρμακολογική» της αντιμετώπιση με την πολιτική των υποκατάστατων που απλά τη συντηρούν. Αντιμετωπίζοντας τη χρήση ως «μη πρόβλημα» έχουν υποβαθμιστεί ακόμα και τα προγράμματα υποκατάστατων στη λογική «πάρε τη δόσ σου και φύγε» χωρίς καμία κοινωνική στήριξη και εξετάσεις. Στη χώρα μας έχουν αρχίσει να προσεγγίζουν «στεγνά θεραπευτικά προγράμματα» για βοήθεια εξαρτημένοι από μεθαδόνη, ουσία που δίνεται ως υποκατάστατο.

ψαξ' το παραπάνω

Για μια κοινωνία ελεύθερη από ναρκωτικά και όχι με ελεύθερα τα ναρκωτικά. Με το ΚΚΕ μπροστά για το σοσιαλισμό- κομμουνισμό. Έκδοση του Τμήματος κατά των Ναρκωτικών της ΚΕ του ΚΚΕ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΕΝΤΑΞΗ

Που αποτελεί συνεχές τμήμα της θεραπείας. Στην επανένταξη του ένας πρώην χρήστης χρειάζεται να βρίσκει στηρίγματα για να διαχειριστεί όσα βιώνει με έμφαση στην εργασία, στην εκπαίδευση, στην αντιμετώπιση της έλλειψης κοινωνικών υποδομών.

ΕΡΕΥΝΑ

Που η ενίσχυσή της ως υποχρέωση του κράτους, συμβάλει στην αποτελεσματικότητα της πρόληψης όσο και της θεραπείας. Είναι ανάγκη η έρευνα, η μελέτη και τα επιστημονικά συμπεράσματα που προκύπτουν να τεθούν σε προτεραιότητα, με συμβολή και των ΑΕΙ της χώρας.

Στον σοσιαλισμό η χρήση ουσιών ως μέσο φυγής γίνεται περιττή!

Σκέψου αυτό!

Για να μπορεί ο εργαζόμενος άνθρωπος να είναι πρωταγωνιστής συμμετέχοντας ενεργά στην οικοδόμηση της νέας κοινωνίας και την άσκηση της εξουσίας, χρειάζεται να αναπτύσσει ολόπλευρα την προσωπικότητά του! Για αυτό και η γνώση, ο ελεύθερος χρόνος και η δημιουργική του αξιοποίηση αποκτά καθοριστική σημασία.

Η κοινωνία που θα εξαλείψει την τοξικοεξάρτηση είναι η σοσιαλιστική - κομμουνιστική. Ο σοσιαλισμός είχε ισχυρά όπλα απέναντι στην εξάρτηση αφού αλλιάζοντας την κοινωνία, καταπολεμώντας το παλιό σύστημα, αντιμετώπιζε τις κοινωνικές αιτίες της.

Η κοινωνία που...

- Καταργεί την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.
- Η εργασία αποκτά δημιουργικό περιεχόμενο, αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνικής προσφοράς για την άμεση κάλυψη των κοινωνικών αναγκών.
- Εξασφαλίζει κοινωνικά δικαιώματα στη δουλειά, την κατοικία, την υγεία, τη μόρφωση, δίνει ουσιαστικό περιεχόμενο στον ελεύθερο χρόνο.
- Η μόρφωση δεν στηρίζεται στην απόκτηση αποσπασματικών γνώσεων αλλά στην ικανότητα του ανθρώπου να ανακαλύπτει την αντικειμενική πραγματικότητα.
- Διαμορφώνει προσωπικότητες με αξίες όπως η συλλογικότητα, η συνεργασία, η αξιοπρέπεια.
- Ο ελεύθερος χρόνος είναι υπαρκτός και δικαίωμα για κάθε νέο.
- Ο αθλητισμός και ο πολιτισμός γίνονται συστατικά στοιχεία της κοινωνικής δραστηριότητας και αναπόσπαστο κομμάτι της προσωπικότητας.
- Απαλλοτρίεται από τους κοινωνικούς καταναγκασμούς και τα αδιέξοδα, είναι η κοινωνία της πραγματικής ελευθερίας.

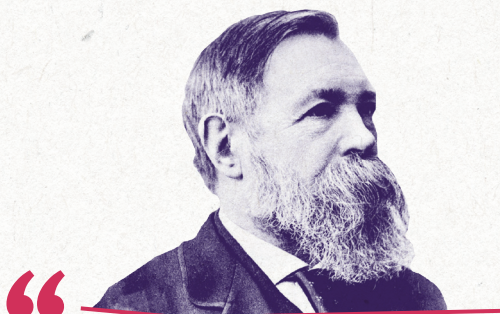
Η πείρα της Σοβιετικής Ένωσης. Ένα ενδιαφέρον παράδειγμα...

Η ΕΣΣΔ εξάλειψε την τοξικομανία από τις δύο πρώτες δεκαετίες ύπαρξής της αγγίζοντας το 0% ! (0.07%, Έκθεση ΟΗΕ, 1990). Την ίδια περίοδο (1920-1930) σε ΗΠΑ, Γερμανία και Αγγλία, σημειώθηκε άνοδος της χρήσης και της εξάρτησης.

Η τοξικοεξάρτηση παύει να θεωρείται ιατρική ασθένεια και αντιμετωπίζεται ως απότοκο των κοινωνικών σχέσεων και βιωμάτων με ιστορικές ρίζες.

Πρωτοποριακές μέθοδοι για την εποχή!

- Το 1923 πραγματοποιείται η Α' Επιστημονική Διάσκεψη για την Τοξικομανία.
- Διαμορφώνεται η ιατρική ειδικότητα του Ναρκολόγου. Το 1925 αποφοιτούν οι πρώτοι γιατροί.
- Εισάγεται ο όρος ναρκωτισμός έναντι της τοξικομανίας, προσδιορίζοντας και τη σχέση εξάρτησης αλλά και την περιστασιακή χρήση.
- Το πρώτο τρίμηνο του 1925 οι κρατικές βιβλιοθήκες πραγματοποίησαν 805 σχετικές διαλέξεις στα πλαίσια της πολύμορφης πρόληψης. Όσοι απευθύνονταν σε εφήβους είχαν βάση τη λογοτεχνία ώστε να τους ενδυναμώσουν στην αντιμετώπιση των δύσκολων στιγμών της ηλικίας τους.
- Αποφασίζεται ο διαχωρισμός ψυχιατρικών κλινικών από τα θεραπευτήρια τοξικοεξάρτησης με βάση την άποψη ότι οι τοξικομανείς δεν πρέπει να είναι έγκλειστοι σε ψυχιατρεία, αλλά ενταγμένοι σε ανοιχτές κοινότητες με στόχο την επανένταξη.
- Στη Μόσχα λειτουργούσαν 4 ιδρύματα για τοξικομανείς και 14 ειδικές κλινικές για εξαρτημένους από μορφίνη, κοκαΐνη και αλκοόλη.
- Απορρίπτεται η ιατροποίηση του φαινομένου και η πρακτική των υποκατάστατων. Απαγορεύεται η χρήση κάνναβης, μορφίνης, οπίου και κοκαΐνης (μέχρι 1937) και η χρήση μεθαδόνης (1977).

Μόλις η κοινωνία πάρει στην κατοχή της τα μέσα παραγωγής, καταργείται η εμπορευματική παραγωγή και μαζί της και η κυριαρχία του προϊόντος πάνω στον παραγωγό. Η αναρχία μέσα στην κοινωνική παραγωγή αντικαθίσταται από τη σχεδιασμένη συνειδητή οργάνωση. (...)

Έτσι, μόλις τώρα ο άνθρωπος ξεχωρίζει –από μια ορισμένη έννοια– οριστικά από το ζωικό βασίλειο, βγαίνει από τις ζωώδεις συνθήκες ύπαρξης και περνά σε ανθρώπινες. Οι συνθήκες ζωής που περιβάλληουν τους ανθρώπους μπαίνουν τώρα κάτω από την κυριαρχία και τον έλεγχο των ανθρώπων, που για πρώτη φορά γίνονται συνειδητοί και πραγματικοί κύριοι της φύσης, επειδή γίνονται κύριοι της ίδιας της κοινωνικοποιημένης ζωής τους. (...)

Μόνο από εδώ και μπρος θα δημιουργούν οι ίδιοι οι άνθρωποι με πλήρη συνείδηση την ιστορία τους. Είναι το άλμα της ανθρωπότητας από το βασίλειο της ανάγκης στο βασίλειο της ελευθερίας»

Φρ.Ενγκελς,
Η εξέλιξη του σοσιαλισμού
από την ουτοπία στην επιστήμη

**Για μια κοινωνία ελεύθερη από ναρκωτικά
και όχι με ελεύθερα τα Ναρκωτικά!**

Βαδίζουμε κόντρα στο ρεύμα με το κεφάλι ψηλά, χωρίς ναρκωτικά.

**Με πίστη στον πιο όμορφο στόχο που έθεσε ποτέ η ανθρωπότητα:
την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο!**

**«Γράφουμε ιστορία, αλλάζουμε τον κόσμο.
Το μέλλον μας είναι ο σοσιαλισμός!»**

«Ε, το λοιπόν, ό,τι και να είναι τ' άστρα,
εγώ τη γλώσσα μου τους βγάζω.
Για μένα, το λοιπόν, το πιο εκπληκτικό,
πιο επιβλητικό, πιο μυστηριακό και πιο μεγάλο,
είναι ένας άνθρωπος που τον μπουδίζουν να βαδίζει,
είναι ένας άνθρωπος που τον αλυσοδένουνε».

Ναζίμ Χικμέτ
«Μικρόκοσμος»

